

HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

Presorted standard
U.S. Postage
PAID
Berwyn, IL
Permit No.408

Czech Mission, P.O. Box 508 576, Cicero, IL 60804

No 4 - APRIL 2005

*2.dubna 2005
byl papež
Jan Pavel II.
Nejvyšším
Pánem
povolán
na věčnost*

**Madono, dobrá Madono,
je krásné tvým dítětem být.
V tvých rukách, dobrá Madono,
svůj život já chtěl bych skrýt.**

**Prohlášení českého primase a pražského arcibiskupa
kardinála Miloslava Vlká k úmrtí papeže Jana Pavla II.**

Zemřel především velký člověk, velký křesťan, velký tím, že měl živou víru a osobní vztah ke zmrtvýchvstalému Kristu, který je skutečně přítomen ve své církvi. Jan Pavel II. byl velkým člověkem, plným Ducha svatého, z jehož moci jednal. Projevem tohoto vztahu byla láska k chudým, trpícím a pronásledovaným, k mládeži a ke všem lidem. Za všech okolností byl věrný Kristu a jeho evangeliu. Dovedl rozpoznávat v Duchu svatém znamení časů a vtělovat správně evangelium do naší doby. Byl otevřený vůči všem křesťanům i vůči světu, který miloval. Jednal vždy pod mateřským vedením Panny Marie.

Bůh stojí za svou církví, kterou miluje a dovede v lásce připustit i takové věci, které jsou bolestné. Stojí za svým papežem, i jeho miluje a chce mu dát dobro ještě větší. Tato chvíle prožívaná ve víře a lásce není tragická. Bůh prohlubuje naši víru a učí nás naději. S tím přijímáme tuto chvíli. Naše srdce je plné vděčnosti, že Bůh dal dnešní církvi tak velikého papeže a plní naděje se díváme do budoucnosti.

Papež umírá v týdně, kdy je liturgie plná Krista zmrtvýchvstalého, plná velikonočního aleluja. Tuto souvislost pokládám za velmi významnou, ano, i radostnou. Modleme se spolu s Pannou Marií za papeže a za církev.

**Prohlášení moravského metropolity a olomouckého
arcibiskupa Jana Graubnera, předsedy České biskupské
konference k úmrtí papeže Jana Pavla II.**

Ve chvíli smrti Svatého otce Jana Pavla II. cítíme lidský smutek a bolest z odchodu člověka blízkého a milovaného, ale především vděčnost Bohu za veliký dar, který jsme v osobě Jana Pavla II. dostali. A také vděčnost papeži za vše, co vykonal pro církev i svět, ale také konkrétně pro naši vlast, kterou třikrát navštívil.

Zapsal se do dějin jako papež hluboce zakotvený v Bohu a plně žijící pro člověka, jako věrný tradici a zároveň odvážně otevřený pro potřeby doby, pro dialog s lidmi jiných církví a náboženství, jako ten, který svým vlivem stál vždy na straně lidských práv, svobody a míru, jako ten, který přispěl k pádu komunistické totality, hájil kulturu života a budoval civilizaci lásky. Dovedl ukazovat správný směr, strhnout mladé a zaujmout i vzdálené. V závěru svého života významně ukázal na hodnotu života i ve stáří a nemoci.

Nyní je na nás, abychom jeho odkaz nesli dál. Kéž nám Bůh pomáhá a jemu dopřeje plnou radost ve slávě Boha, kterého na zemi poznával vírou, a k němuž vedl mnohé.

***Bože, ty dáváš spravedlivou odměnu všem,
kdo věrně konají službu, kterou jim svěříl;
rozpomeň se na svého služebníka
papeže Jana Pavla II.,
který jako nástupce apoštola Petra
stál v čele tvé církve
a ukazoval cestu k pramenům tvé lásky
a tvého milosrdenství:
dej, ať plně zakouší bohatství tvé milosti.
Prosíme o to skrze tvého Syna
Ježíše Krista, našeho Pána,
neboť on s tebou
v jednotě Ducha svatého
žije a kraluje po všechny věky věků.
Amen.***

2.dubna 2005 ve 21.37 hodin, po 26 letech, 5 měsících a 17 dnech svého pontifikátu zemřel Papež Jan Pavel II.

Karol Wojtyła se narodil 18.5.1920 ve Wadowicích u Krakova v Polsku. Během 2. světové války začal "v podzemí" studovat teologii. Na kněze byl vysvěcen 1.11.1946 v Krakově, promován byl v Římě a Krakově. Od roku 1953 přednášel morální teologii v Krakově. V roce 1955 se habilitoval v polském Lublinu. 28.9.1958 se Karol Wojtyła stal nejmladším členem Polské biskupské konference jako krakovský světitel biskup. Arcibiskupem v Krakově byl jmenován 13.1.1964. O 3 roky později ho papež Pavel VI. jmenoval kardinálem. Po smrti papeže Jana Pavla I. byl 16.10.1978 zvolen za 265. nástupce apoštola Petra právě kardinál Wojtyła, který přijal jméno Jan Pavel II. (slavnostní inaugurace proběhla 22.10.1978). Byl prvním papežem neitalské národnosti od roku 1523.

25.1.1979 podnikl papež Jan Pavel II. svou první zahraniční cestu - do Dominikánské republiky, Mexika a na Bahamy. Právě množství zahraničních cest se stalo jedním z typických rysů jeho pontifikátu. 4.3.1979 uveřejnil první encykliku s názvem "Redemptor Hominis" (Vykupitel člověka). Následovalo dalších 13 encyklik. V červnu 1979 navštívil Jan Pavel II. rodné Polsko poprvé jako papež. Svou podporou odborového hnutí "Solidarita", založeného v roce 1980, výrazně ovlivnil politický zvrat v totalitním komunistickém státě, který byl velmi důležitý pro další vývoj ve střední a východní Evropě. V listopadu 1980 podnikl papež svou první pastorační cestu do Německa, další v letech 1987 a 1996. Při své poslední návštěvě, po opětovném sjednocení Německa, symbolicky prošel Braniborskou bránou. 13.5.1981 byl Jan Pavel II. těžce zraněn při atentátu na Svatopetrském náměstí. 5.1.1983 bylo zveřejněno nové církevní právo, platné od listopadu toho roku. 11.12.1983 navštívil Jan Pavel II. jako první papež protestantský kostel. Tři roky poté byl jako první papež v novodobých dějinách církve hostem v židovském svatostánku - římské synagoze. 27.19.1986 se zúčastnil v Assisi jím iniciované společné modlitby světových náboženství za mír. 30.6.1988 po nedovolených biskupských svěceních mezitím zesnulým tradicionalistickým arcibiskupem Marcelem Lefébvreem exkomunikoval Lefébvre a tři jím vysvěcené biskupy. 1.12.1989 navštívil papeže ve Vatikánu Michail Gorbačov. 2.11.1992 papež rehabilitoval Galileo Galilei, astronoma odsouzeného inkvizicí v roce 1632. Na prahu Velkého jubilea roku 2000 zařadil českého kněze Mistra Jan Husa (upálen v Kostnici 1415) mezi reformátory církve.

Během svého pontifikátu absolvoval papež Jan Pavel II. 1,16 milionu kilometrů při 104 cestách mimo Itálii, což se rovná 29 cestám okolo světa. Z celkem 194 států světa jich

navštívil 129. K tomu přistupuje ještě více než 140 pastoračních cest po Itálii a přes 300 návštěv farností v jeho římské diecézi. Nelze vyčíslit počet lidí, kteří ho slyšeli živě na cestách při jeho více než 2.400 promluvách. Největší bohoslužby ve filipínské Manile v roce 1995 se podle některých odhadů zúčastnily čtyři miliony lidí a při cestách do Polska mobilizoval během jednoho týdne až deset milionů svých krajanů. V seznamu papežových cest regionálně vede Evropa s 58 cestami, následována Amerikou s počtem 26 cest. Jasné preference vykazuje listina nejvíce navštěvovaných zemí. Do Polska cestoval 8krát, do USA a Francie 7krát, do Mexika a Španělska 5krát. 4krát navštívil Brazílii a Portugalsko. Německo, Rakousko, Česká republika, Slovensko, Kanada, Guatemala či Keňa uvítaly papeže 3krát. V uplynulých letech papež jednoznačně preferoval návštěvy na "Východ". Z 18 zahraničních cest jich bylo 11 do bývalých států ovládaných komunisty - od Slovinska až po Kazachstán.

Pokračování na str. 11

LITURGICKÁ ČTENÍ

4. neděle velikonoční - 17.dubna 2005

1.ČTENÍ - Sk 2,14a.36-41

Čtení ze Skutků apoštolů.

V den letnic vystoupil Petr s ostatními jedenácti apoštoly a slavnostně promluvil k lidem: „Ať je úplně jasno celému izraelskému národu toto: Pánem a Mesiášem ustanovil Bůh právě toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali.“ Když to uslyšeli, proniklo jim to srdce a ptali se Petra i ostatních apoštolů: „Bratři, co máme dělat?“ Petr jim odpověděl: „Obraťte se! A každý z vás ať se dá pokřtít ve jménu Ježíše Krista, aby vám byly odpuštěny hříchy, a jako dar dostanete Ducha svatého. Vždyť to zaslíbení platí vám i vašim dětem, ale také všem, kdo jsou ještě daleko, které si povolá Pán, náš Bůh.“ Ještě mnoha jinými slovy je zapřisahal a vybízel: „Zachraňte se z tohoto zvráceného pokolení!“ Ti, kdo jeho slovo ochotně přijali, byli pokřtěni. A ten den se k nim přidalo na tři tisíce lidí.

2.ČTENÍ - 1 Petr 2,20b-25

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Milovaní! Když děláte dobře, a přesto musíte trpět, je to milé Bohu. K tomu jste přece byli povoláni. Vždyť i Kristus trpěl za vás a zanechal vám tak příklad, abyste šli v jeho šlépějích. 'On nezhřešil a nikdo od něho neslyšel nic neupřímného.' Když mu spílali, on jim to spíláním neoplácel, když trpěl, nevyhrožoval, ale ponechal vše tomu, který soudí spravedlivě. On sám na svém těle vynesl naše hříchy na dřevě kříže, abychom byli mrtví hříchům a žili spravedlivě. Jeho ranami jste uzdraveni. Byli jste kdysi jako bludné ovce, ale nyní jste se vrátili k pastýři a strážci svých duší.

EVANGELIUM - Jan 10,1-10

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl: „Amen, amen, pravím vám: Kdo nevchází do ovčince dveřmi, ale vniká tam jinudy, to je zloděj a lupič. Kdo však vchází dveřmi, je pastýř ovcí. Vrátný mu otevře a ovce slyší jeho hlas. Volá své ovce jménem a vyvádí je. Když všechny své ovce vyvede, jde před nimi a ovce ho následují, protože znají jeho hlas. Za cizím však nikdy nepůjdou, ale utěou od něho, protože hlas cizích neznají.“ Ježíš jim pověděl toto přirovnání, ale oni nepochopili, co jim tím chce říci. Ježíš proto řekl znovu: „Amen, amen, pravím vám: Já jsem dveře k ovcím. Všichni, kdo přišli přede mnou, jsou zloději a lupiči, ale ovce je neuposlechly. Já jsem dveře. Kdo vejde skrze mě, bude zachráněn; bude moci vcházet i vycházet a najde pastvu. Zloděj přichází jen aby kradl, zabíjel a působil zkázu. Já jsem přišel, aby měly život a aby ho měly v hojnosti.“

5. neděle velikonoční - 24.dubna 2005

1.ČTENÍ - Sk 6,1-7

Čtení ze Skutků apoštolů.

V těch dnech, když počet učedníků rostl, začali helénisté proje-
vovat proti Hebrejům nespokojenost, že prý jejich vdovy jsou při každodenním podělování zanedbávány. Dvanáct apoštolů proto

svolalo veškeré množství učedníků a řekli: „Nebylo by správné, abychom my zanedbávali Boží slovo a sloužili při stole. Proto, bratři, vyberte ze svého středu sedm mužů, kteří mají dobrou pověst a jsou plní Ducha a moudrosti, a my je ustanovíme pro tento úkol. My však se chceme nadále věnovat modlitbě a službě slova.“ Ten návrh se zalíbil celému shromáždění. Vyvolili tedy Štěpána, muže plného víry a Ducha svatého, dále Filipa, Prochora, Nikanora, Timona, Parména a Mikuláše, proselytu z Antiochie. Postavili je před apoštoly a oni na ně za modlitby vložili ruce. Boží slovo se šířilo stále více a počet učedníků v Jeruzalémě velmi rostl. Také velké množství kněží poslechlo a přijalo víru.

2.ČTENÍ - 1 Petr 2,4-9

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Milovaní! Přistupujte k Pánu, k živému kameni, který lidé sice odhodili, ale který je v Božích očích vyvolený a vzácný, a vy sami se staňte živými kameny pro duchovní chrám, svatým kněžstvem, které přináší duchovní oběti. Bohu příjemné skrze Ježíše Krista. V Písmu o tom stojí: 'Hle, kladu na Sión kámen vyvolený a vzácný, kámen nárožní. Kdo v něj uvěří, jistě nebude zklamán.' Vám tedy, protože věříte, přináší čest, ale těm, kdo nevěří, je to 'kámen, který lidé při stavbě odhodili, ale právě on se stal kvádrem nárožním, kamenem, na který se naráží, balvanem, přes který se klopýtá'. Narážejí na něj, protože odmítli přijmout víru. K tomu také byli určeni. Vy však jste 'rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid patřící Bohu jako vlastnictví, abyste rozhlašovali, jak veliké věci vykonal ten, který vás povolal ze tmy ke svému podivuhodnému světlu.

EVANGELIUM - Jan 14,1-12

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Ať se vaše srdce nechvěje! Věřte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho příbytků. Kdyby nebylo, řekl bych vám, že odcházím vám připravit místo? A když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu si vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já. Cestu, kam já jdu, znáte.“ Tomáš mu řekl: „Pane, nevíme, kam jdeš. Jak můžeme znát cestu?“ Ježíš mu odpověděl: „Já jsem cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. Kdybyste znali mne, znali byste i mého Otce. Nyní ho už znáte a viděli jste ho.“ Filip mu řekl: „Pane, ukaž nám Otce - a to nám stačí.“ Ježíš mu odpověděl: „Filipe, tak dlouho jsem s vámi, a neznáš mě? Kdo viděl mne, viděl Otce. Jak můžeš říci: 'Ukaž nám Otce'? Nevěříš, že já jsem v Otci a Otec je ve mně? Slova, která k vám mluvím, nemluvím sám ze sebe; to Otec, který ve mně přebývá, koná své skutky. Věřte mi, že já jsem v Otci a Otec ve mně. Když nevěříte, věřte aspoň pro ty skutky. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří ve mne, i ten bude konat skutky, které já konám, ba ještě větší bude konat, protože já odcházím k Otci.“

6. neděle velikonoční - 1.května 2005

1.ČTENÍ - Sk 8,5-8.14-17

Čtení ze Skutků apoštolů.

Filip přišel do hlavního samarského města a hlásal tam Krista. Všichni lidé dávali pozor na to, co Filip mluví, protože slyšeli a viděli, že dělá zázraky. Z mnoha posedlých totiž vycházeli nečistí duchové s velkým křikem. Také bylo uzdraveno mnoho ochmu-

tých a chromých. Celé město se z toho převelice radovalo. Když se apoštolové v Jeruzalémě dověděli, že Samařsko přijalo Boží slovo, poslali k nim Petra a Jana. Ti tam přišli a modlili se za ně, aby dostali Ducha svatého. Do té doby totiž na nikoho z nich neseštopil, byli jen pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. Vložili tedy na ně ruce, a oni přijali Ducha svatého.

2. ČTENÍ - 1 Petr 3,15-18

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Milovani! Mějte v srdci posvátnou úctu ke Kristu jako k Pánu a buďte stále připraveni obhájit se před každým, kdo se vás ptá po důvodech vaší naděje, ale ovšem s jemností a skromností. Musíte však mít přitom sami dobré svědomí! Pak se budou muset zastydět za své špatné řeči ti, kdo pomlouvají vaše dobré křesťanské chování. Je přece lépe, abyste snášeli utrpení - chce-li to tak Bůh - za to, že jednáte dobře, než za to, že jste udělali něco špatného. Vždyť i Kristus vytrpěl jednou smrt za hříchy, spravedlivý za nespravedlivé, aby nás smířil s Bohem. Byl sice usmrčen podle těla, ale podle ducha dostal nový život.

EVANGELIUM - Jan 14,15-21

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jestliže mě milujete, budete zachovávat má přikázání. A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy. Svět ho nemůže přijmout, protože ho nevidí a nezná. Vy ho znáte, neboť přebývá u vás a bude ve vás. Nenechám vás sirotky. Zase k vám přijdu. Ještě krátký čas, a svět mě už neuvidí, ale vy mě zas uvidíte, protože já jsem živ a také vy budete živi. V onen den poznáte, že já jsem ve svém Otci a vy ve mně jako já ve vás. Kdo má moje přikázání a zachovává je, ten mě miluje, a kdo mě miluje, toho bude milovat můj Otec a také já ho budu milovat a dám se mu poznat.“

7. neděle velikonoční - 8.května 2005

1. ČTENÍ - Sk 1, 12-14

Čtení ze Skutků apoštolů.

Když byl Ježíš vzat do nebe, apoštolové se vrátili do Jeruzaléma z hory, která se nazývá Olivová. Je blízko Jeruzaléma, vzdálená jenom delku sobotní cesty. A když přišli zase do města, vystoupili do hořejší místnosti, kde bydleli Petr a Jan, Jakub a Ondřej, Filip a Tomáš, Bartoloměj a Matouš, Jakub Alfeův, Šimon Horlivec a Juda, Jakubův bratr. Ti všichni jednomyslně setrvali v modlitbách spolu se ženami, s Ježíšovou matkou Marií a s jeho příbuznými.

2. ČTENÍ - 1 Petr 4, 13-16

Čtení z prvního listu svatého apoštola Petra.

Milovani! Radujte se, že máte účast na utrpení Kristově, abyste také mohli radostně jásat při jeho slavném zjevení. Když musíte snášet urážky pro Kristovo jméno, blaze vám, neboť na vás spočívá Duch slávy, to je Duch Boží. Ať nikdo z vás netrpí proto, že zavraždil nebo okradl, že někomu ublížil nebo jen že se míchal do záležitostí druhých lidí. Trpí-li však, že je křesťanem, za to se stydět nemusí; spíše ať Boha velebí, že je křesťanem.

EVANGELIUM - Jan 17, 1-11a

Slova svatého evangelia podle Jana.

Ježíš pozvedl oči k nebi a modlil se: „Otče, přišla ta hodina. Oslav svého Syna, aby Syn oslavil tebe. Obdařils ho mocí nade všemi lidmi, aby dal věčný život všem, které jsi mu dal. Věčný život pak je to, že poznají tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi: dokončil jsem dílo, které jsi mi svěřil, abych ho vykonal. Nyní oslav ty mne u sebe, Otče, slávou, kterou jsem měl u tebe, dříve než byl svět. Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal ze světa. Byli tvoji a mně jsi je dal a zachovali tvoje slovo. Nyní poznali, že všechno, co mi dal, je od tebe; vždyť slova, která jsi dal mně, dal jsem jim. Oni je přijali a skutečně poznali, že jsem vyšel od tebe, a uvěřili, že jsi mě poslal. Já prosím za ně. Neprosím za svět, ale za ty, které jsi mi dal, vždyť jsou tvoji; a všechno mé je tvé a všechno tvé je mé. V nich jsem oslaven. Už nejsem na světě, ale oni jsou na světě; a já jdu k tobě.“

Seslání Ducha svatého - 15.května 2005

1. ČTENÍ - Sk 2,1-11

Čtení ze Skutků apoštolů.

Nastal den letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli zbožní židé ze všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to všichni Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Parthové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kappadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a Lybijského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselytci, Kréťané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

2. ČTENÍ - 1 Kor 12, 3b-7. 12-13

Čtení z prvního listu svatého apoštola Pavla Korínťanům.

Bratři! Jenom pod vlivem Ducha svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou sice rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo - ať už jsme židé nebo pohané, otroci nebo svobodní - všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

EVANGELIUM - Jan 20,19-23

Slova svatého evangelia podle Jana.

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

ZPRÁVY Z VLASTI

Carolina od 1. do 31.března 2005

Politické události

Vláda schválila návrh ústavního zákona o referendu

Vláda 9.března schválila návrh ústavního zákona, který by v České republice umožnil konání referenda. Občané by v něm mohli rozhodovat o přijetí Smlouvy o evropské ústavě (tzv. euroústavy) a vyslovovat se k zásadním otázkám domácí a zahraniční politiky. Návrh nedovoluje občanům zasahovat do moci zákonodárné a soudní, např. schvalovat zákony nebo odvolat Senát. O dalším osudu všelidového hlasování bude rozhodovat parlament. Úkol vládních stran prosadit návrh není jednoduchý. K přijetí ústavního zákona je totiž třeba třípětinové většiny. V Poslanecké sněmovně má sice koalice 101 hlasů a referendum podporují i opoziční komunisté (celkem 142 z 200), ale v Senátu může zákon zablockovat nejsilnější opoziční strana ODS (35 z 81), ta totiž obecně referendum odmítá. Předložila již návrh zákona o jednorázovém referendu k euroústavě, které by se podle ní mělo konat už letos (koalice chce referendum spojit s parlamentními volbami 2006). Česko musí o euroústavě rozhodnout do podzimu 2006. Je jediným členským státem, kde doposud není jasné, jak se bude dokument ratifikovat. Vláda 16.března rozhodla, že kampaň k euroústavě povede premiér a úřad vlády. Pomoc již nabídla Evropská komise. Navzdory skeptickým názorům, že Česko svým případným "ne" ratifikaci euroústa-

vy zablokuje, poslední průzkumy Centra pro výzkum veřejného mínění ukazují opak. Případného referenda by se zúčastnilo 60% lidí, z nichž 56% by hlasovalo pro, 21% proti. Téměř čtvrtina voličů, kteří o účasti uvažují, neví, jak by hlasovala. Euroústavu dosud přijaly Litva, Slovinsko a Maďarsko, kde rozhodoval parlament. Jedinou zemí, která ji schválila ve všelidovém hlasování, je Španělsko. Na konci května budou rozhodovat Francouzi. Aby dokument mohl platit, musí ho přijmout všech 25 členských zemí.

Prezident odmítl jmenovat soudce kvůli jejich nízkému věku

Václav Klaus odmítl 9.března jmenovat 32 z 55 soudních čekatelů na funkci. Podle mluvčího Hradu Petra Hájka jsou příliš mladí, je jim méně než 30 let. Mluvčí ministra spravedlnosti Petr Dimun zdůraznil, že všichni odmítnutí splňovali zákonem stanovené nároky a do justice vstoupili v době, kdy limit 30 let ještě neplatil a v zákoně je pro ně výjimka. "Po konzultacích s odborníky na ústavní právo mohu říci, že to rozhodnutí prezidenta republiky je protiústavní," prohlásil prezident Soudcovské unie Jaromír Jirsa v rozhovoru pro BBC. Mladší než 30 let je dnes zhruba 10% českých soudců. Představitelé justice prezidentovi navíc vytýkají, že nerespektuje tradici výchovy soudců tak, jak se v Česku a okolních zemích ustavila. Tito mladí lidé zvládli velice obtížné zkoušky,

aby mohli talár soudce obléknout. Studia dokončili po roce 1989 a nemají žádné vazby na komunistický režim. Jeden z odmítnutých čekatelů Bohumil Dvořák se rozhodnutím prezidenta cítí zklamán: "Je známo, že prezident již před dvěma roky jmenoval soudce, kteří byli mladší 30 let, a teď v našem případě nás jmenovat odmítl. Je to podle nás nefér a cítíme zklamání," sdělil BBC. Prezident Václav Klaus nesouhlasí s názorem Soudcovské unie, že by podle Ústavy nemohl odmítnout navrženého soudce.

Ministerstvo práce a OECD zveřejnily zprávy o českých rodinách

Nedávno si mohli Češi přečíst dvě velmi zajímavé statistiky - Národní zprávu o rodině zveřejnilo ministerstvo práce a sociálních věcí 9.března, výroční statistiky OECD, organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, se objevily o dva dny později. Výsledky v nich uvedené jsou v mnoha případech překvapivé i alarmující. Počet narozených dětí, který od začátku 90.let klesal a od roku 1997 do roku 2002 se držel na průměrných 90 tisících, zaznamenal v posledních dvou letech mírný nárůst. Průměr 1,18 dítěte na ženu v reprodukčním věku je však stále jedním z nejnižších na světě. V Evropě se méně dětí rodí už jen na Ukrajině. Prvorodičky v Česku jsou starší, je jim mezi 25 a 26 lety. Počet interrupcí klesl od roku 1990 na méně než třetinu. Toto číslo ukazuje na uvědomělejší plánování rodičovství a přebírání odpovědnosti za sexuální život. Velké množství žen však stále interrupci využívá jako jakousi antikoncepci "ex-post". Celkově podle obou zpráv klesá počet

nově uzavřených manželství, poprvé od první světové války je jich méně než 50 tisíc ročně. V 90.létech sice dospěly do věku "na vdávání" silné ročníky 70.let, ty se však často rozhodnou odložit sňatek na později. Muži se žení průměrně ve 30, ženy v 27 letech. Je to jeden z důkazů přebírání trendu západní společnosti, stejně jako pořizování dětí v nesezdaných párech. Mimo manželství se jich dnes narodí až čtvrtina, tento jev je přitom častější mezi ženami s nižším vzděláním. Vysokoškolačky stále dávají přednost založení tradiční rodiny. Česko zaznamenává také rekordně vysoký počet rozvodů. Podle OECD se rozvádí 60 manželství ze 100 a to průměrně po 11 letech společného soužití. Jediným ukazatelem, který se za posledních 15 let nezměnil, je nejkritičtější období v manželství. Stále jde o třetí, případně čtvrtý rok po svatbě.

Krize v Literárních novinách

Literární noviny, které se už dlouhou dobu potýkají s finančními problémy i s nedostatkem čtenářů, ohrožuje spor mezi šéfredaktorem Jakubem Patočkou a většinou redakce. Tu opustilo 11 ze 16 členů. Ze strany redakce i veřejnosti se Patočkoví vytýká, že je příliš politicky angažovaný (je členem Strany zelených, loni neúspěšně kandidoval do Evropského parlamentu) a noviny pod jeho vedením ztrácejí svůj dřívější literární charakter. V poslední době si redaktori LTN stěžují na nedostatek zájmu šéfredaktora. Ten více než v Praze pobývá v Brně, kam také nechal v noci na 12.března odvézt veškeré technické vybavení redakce. Patočka (32) se od loňského roku potýká s

vážnými osobními problémy (ovdověl a stará se o tři děti), které ho nutí zůstat v moravské metropoli. Na protest proti Patočkově politice poslali zaměstnanci petici k vydavateli. O šéfredaktorově odchodu jednal výbor Společnosti pro Literární noviny, který ho ve funkci ponechal. Podle zprávy ČTK pozastavil ministr kultury Pavel Dostál (ČSSD) periodiku dotací na letošní rok. V odůvodnění uvedl, že není zřejmé, kam bude směřovat obsah novin, zda se budou zabývat literaturou, nebo budou spojeny s politickými aktivitami. Noviny tak v podstatě existují jen díky nadaci zpěváka a skladatele Michaela Kocába.

Zeman uvedl svoji knihu „Jak jsem se mýlil v politice“
Bývalý premiér Miloš Zeman „křtil“ 7.března na pražském Žofíně svoji novou knihu „Jak jsem se mýlil v politice.“ Kmotry byli Miroslav Grégr, exministr průmyslu a obchodu v jeho vládě, Zdeněk Škromach, místopředseda ČSSD a současný ministr práce a sociálních věcí, a Karel Šrp, šéf Jazzové sekce. Zeman se v knize otevřeně vyjadřuje o svých bývalých politických spolupracovnících, v mnoha případech nelichotivě. Škromachovu účast na křtu proto považuje za nepatřičnou ministryně školství Petra Buzková, která je v knize terčem nevybíravé kritiky. Na podpis knihy čekala dlouhá fronta lidí. Jen během prvního týdne se prodalo skoro 60 tisíc výtisků, kniha jde i nadále velmi dobře na odbyt. Ottovo nakladatelství, které titul vydalo, proto navrhlo Zemanovi, aby psal dál, například o současné politické situaci. Dle recenzentů je ale úroveň knihy průměrná a nepřináší mnoho nového.

V Česku poprvé zachránila život umělá játra

Pozitivní výsledky kontrolního vyšetření obdržel první pacient, jemuž při léčbě pomohla umělá játra. Ta byla poprvé v České republice během léčby použita loni v říjnu v brněnském Centru transplantací a kardiovaskulární chirurgie. Původní orgán transplantovaný sedmadvacetiletému Jiřímu Michálkovi se neuchytil, což se stává asi ve 2 - 4% případů. Jedinou šancí bylo zařízení, které ovšem v té době nebylo v Česku k dispozici. Lékaři tedy začali hledat pomoc v zahraničí. Uspěli na Slovensku. Umělá játra zapůjčila zdarma bratislavská fakultní nemocnice. Pacient byl napojen na přístroj, který pracuje na podobném principu jako umělá ledvina a zbavuje tělo toxických látek, a znovu se pro něj začal hledat vhodný dárcce. Po pěti dnech se nový orgán podařilo najít a tentokrát se ujal. Podle šéfa brněnského kardiocentra jsou umělá játra horkou novinkou. Stojí přibližně milion korun, použití však další statisíce. Brněnští lékaři přesto uvažují o zakoupení. Hodí se totiž nejen jako překlenutí doby do nalezení vhodného dárcce, ale i při léčbě dalších akutních selhání jater, například při určitých formách hepatitid.

Zemřel nejstarší Čech

Ve věku 105 let podlehl 16.března zápalu plic nejstarší český občan Julius Kubelka z Hradce Králové. Informovala o tom MF Dnes. Tisk připomněl, že Kubelka se narodil 16.září 1899 v rakousko-uherském Sedmíhradsku a do Hradce se jako čtyřcítiletý přistěhoval z Bukoviny, která byla obsazena Maďary. V Hradci, kam odešel za prací, získal místo berního úřed-

níka. Jeho otec pocházel z Červeného Kostelce, matka byla původem Maďarka. Proto Kubelka mluvil plynule třemi jazyky, česky, polsky i maďarsky. Ještě v 90. letech se věnoval své celoživotní vášni, rybaření. Zažil tři století, císařství, obě světové války, totalitu i polistopadový vývoj a také všechny československé a české prezidenty.

Ze Slovenska

Slováci odtajнили poslední část seznamů StB

Slovenský Ústav paměti národa odtajnil a 18.března na stránkách www.upn.gov.sk zveřejnil další svazky StB, obsahující jména agentů, důvěrníků, spolupracovníků a informátorů. V seznámech figuruje řada osobností z politického, kulturního, společenského i sportovního života. Bývalý slovenský prezident Rudolf Schuster je veden jako důvěrník. Další osoby, např. generální sekretář Slovenského Červeného kříže (SČK) Bogdan Telgarsky či šachový velmistr Lubomír Ftáčnik se proti spolupráci s StB ohrazují. Proti zveřejnění se velmi rezolutně staví církev. Představitelé sedmi z nich dokonce navrhli parlamentu, aby zákonným opatřením stáhl svazky z veřejných médií a nechal je přístupné jen osobám, kterých se týkají. Tvrdí, že zveřejňování svazků je v rozporu se zásadou presumpce neviny. V seznámech figuruje např. jméno generálního biskupa evangelické církve Juliuse Fila a evangelického biskupa Ivana Osuského. Zveřejnění záznamů kritizuje také bývalý premiér Vladimír Mečiar. Označil je za špinavou metodu. Podle něj byla část materiálů zfalšována a část odvezena do České republiky a potom

zneužita ke kompromitování slovenských politiků. Část byla prý skartována ještě před listopadem 1989. Jejich výpovědní hodnota je podle Mečiara nulová.

Na Slovensku se uplácí více než v Čechách

Mezinárodní organizace Transparency International zveřejnila 16.března zprávu o korupci v roce 2004. Česká republika obsadila 51. místo, Slovensko 57. z celkového počtu 146 zemí. Nejlépe je na tom Finsko v těsném závěsu s Novým Zélandem, Islandem a Dánskem, poslední pozici s největší korupcí okupují Haiti, Nigerie a Bangladéš. Komise TI Slovensku doporučila, aby zlepšilo zákony proti korupci a posílilo nově zřízené zvláštní orgány. Dalším problémem je, že vláda nemá dostatečné pravomoci na skutečně efektivní činnost v této oblasti. Do nového protikorupčního zákona totiž některé vlivné skupiny prosadily omezení jeho dosahu. Pochvalu si Slovensko vysloužilo za zřízení zvláštního soudu a vyšetřovatelů pro boj s korupcí a organizovaným zločinem. Česku komise vytýká, že s korupcí málo bojuje, i když se oproti roku 2003 zlepšilo (předloni bylo na 54. příčce ze 133). Hlavní výtku spočívá v platnosti špatného zákona o bankrotech, zákona o veřejných zakázkách a o střetu zájmů veřejných činitelů. Politikové se údajně nesnaží situaci změnit. Naopak pochvalu Češi získali za reorganizaci protikorupční policie. Ve zprávě dále TI zmínila úplatkářskou aféru ve fotbale, která se podobala situaci v Brazílii či Německu, které letos ale zaujalo 15. místo. V EU patří Česká republika nadále k podprůměru. Horší jsou pouze Slovensko, Polsko a Lotyšsko.

Ekonomika

Automobilka v Kolíně zahájila provoz

28. února zahájila provoz kolínská automobilka vzniklá spoluprací koncernu PSA Peugeot Citroen a Toyota Motor Corporation. Automobilka se zaměří na výrobu malých vozů, konkrétně Peugeot 107, Citroen C1 a Toyota Aygo. Mezinárodní premiéru měly na ženevském autosalonu. Roční produkce automobilky TPCA bude přibližně 300 tisíc. Letos bude výroba teprve nabíhat, a proto se počítá přibližně s polovinou. "Česká republika bude v roce 2005 největším výrobcem automobilů na světě, počítáno na hlavu, neboť celkem by se mělo vyrobit zhruba 800 tisíc automobilů," uvedl podle Práva ministr průmyslu a obchodu Milan Urban. Továrna nabízí tři tisíce pracovních míst, z nichž už jsou téměř dvě třetiny obsazeny. V samotném Kolíně však velký zájem o práci v závodě není, většina zaměstnanců dojíždí. Obě firmy věří, že jim spolupráce přinese výjimečné vozy. Pokud se jim jejich vize splní, bude to pro českou ekonomiku znamenat konec deficitu zahraničního obchodu. Předpokládáný vývoz nových automobilů totiž přidá do státní pokladny 74 miliard korun.

Koruna láme rekordy

Česká koruna má před sebou proražení další psychologické hranice. 8. března dosáhla na kurz 22,00 koruny za dolar, což je nejnižší cena, za jakou se kdy americký dolar prodával. Americký dolar po krátké pauze, kdy mírně dohnal předchozí ztráty, opět prudce oslabuje. Například ještě v říjnu se prodával za 25 korun. Důvod oslabování do-

laru vidí ekonomové ve vysokém deficitu amerického rozpočtu, který nutí americkou vládu vydávat dluhopisy. Koruna rekordně posílila i kuru, kurz dosáhl na 29,35 koruny. Úspěšné prolomení zásadního limitu 29,50 koruny přesvědčilo řadu investorů o potenciálu koruny a dá se tak očekávat, že česká měna brzy překoná i hranici 29 Kč/EUR. Další vývoj závisí na výsledcích české ekonomiky, které jsou však zatím nadmíru dobré.

Česká ekonomika loni výrazně posílila; vzrostl HDP i průměrná mzda

Český statistický úřad zveřejnil 10. března nejnovější údaje o vývoji české ekonomiky. Hrubý domácí produkt ČR vzrostl v loňském roce o 4,0%. To je nejvíce za posledních osm let. Nárůst české ekonomiky podpořil loni poprvé po několika letech pozitivní vývoj zahraničního obchodu. Druhým důležitým faktorem, který vedl ke zvýšení HDP, je včlenění ČR do ekonomických struktur EU. To se projevilo větším zapojením Česka do mezinárodní směny. Průměrná měsíční mzda vzrostla o 1100 Kč na 18 tisíc. Nejvyšší průměrnou mzdu, téměř 23 tisíc korun, mají finančníci, obchodníci a zaměstnanci v ČSA. Dvě třetiny lidí však vydělají podstatně méně, než je celostátní průměr. Ve střední Evropě se nejrychleji rozvíjí Slovensko, jehož hrubý domácí produkt vzrostl podle zprávy Slovenského statistického úřadu na 5,5%. Mzdy se na Slovensku zvýšily o 10% na aktuálních 15 825 Sk. V těsném závěsu se drží Polsko (5,4%). Česká republika zůstává spolu s Maďarskem (4%) navzdory svému růstu nejpomaleji se rozvíjejícím regionem střední

Evropy. V cestě za lepší životní úrovní se ČR již přibližuje Portugalsku – nejchudší zemi z původní patnáctky EU. Sousední Německo bychom podle odhadu analytika ČSOB Petra Dufky, na kterého se odvolávají Hospodářské noviny, mohli dohnat nejdříve v roce 2022.

31. 3. 2005 (střed)

EUR, 1	29.945
Kanada, 1	19.032
Slovensko, 100	77.437
USA, 1	23.100

Kultura

Letošní Oskar za technický přínos filmu putuje do Plzně

Česká filmová produkce odjela z udílení cen s prázdnou (zástupce české kinematografie film Horem pádem nebyl v nominaci). Jediného Oscara pro Čechy tak dostala za technický přínos filmového umění plzeňská firma Technocrane za výrobu teleskopických filmových jeřábů. Díky nim vznikly scény z filmu jako Pearl Harbor, Titanic, Matrix, Harry Potter nebo Spiderman. "Nápis na sošce říká, že Technocrane svojí technologií zcela posunul hranice možností kamerových jeřábů," sdělila podle serveru iDnes obchodní zástupkyně společnosti Gabriela Voňásková.

Horem pádem filmem roku

Čtyři České lvy za nejlepší film, režii, scénář a ženský herecký výkon v hlavní roli si odnesli tvůrci filmu Horem pádem, scenárista Petr Jarchovský a režisér Jan Hřebejk z předávání cen České filmové a televizní akademie v pražské Lucerně. Sošku za ženský herecký výkon obdržela Slovenka Emilia Vašáryová. "Jsem skoro tak šťastný, jako kdyby odstoupil premiér," prohlásil Hřebejk v nárazce na koalici krizi. Jeho

film nominovali čeští akademici na Oscara, v USA se ale mezi "cizojazyčné" kandidáty nedostal. Stejný počet lvů získal také film Král zlodějů scenáristy a režiséra Ivana Fily, který kritici ani diváci v loňském roce příliš nezaznamenali. Za nejlepší kameru získal cenu Vladimír Smutný a nejlepší zvuk Zdeněk Taubler. Největší překvapení se událo v kategorii mužský herecký výkon v hlavní roli - vyhrál ji desetiletý Yasha Kultiasov. Nečekané bylo ocenění Michaela Kocába za hudbu, za favorita byl totiž považován Miroslav Chýška (Snowboardáci). Těmto dvěma filmům šlapali na paty se třemi lvy tragikomičtí Mistři debutujícího Marka Najbrta - za herecké výkony ve vedlejších rolích pro Kláru Meliskovou a Jana Budaře a za nejlepší střih Pavla Hrdličky. Jeden lev za nejlepší výtvarný počín zbyl na Vaterland - Lovecký deník pro Milana Popelku. Janákoví Snowboardáci sice u kritiků neuspěli, zato diváci tuto teenagerovskou komedii náležitě ocenili - stala se divácky nejúspěšnějším filmem roku. Sošku za dlouholetý umělecký přínos českému filmu dostala Stella Zázvorková, kterou ani tentokrát neopustil pověstný smysl pro humor. "Děkuju vám, ta cena mě porazila," prohlásila před aplaudující Lucernou.

Česko získalo část latinského překladu Dalimilovy kroniky

Národní knihovna v Praze získala v dražbě vzácný, přes 650 let starý latinský překlad Dalimilovy kroniky. Unikátní, dosud neznámý dokument nesmírné kulturní a historické hodnoty byl vydražen 17. března ve Francii v aukční síni Drouot Richelieu. Katalogo-

vá cena byla stanovena na 120-150 tisíc eur (3,6-4,5 mil. Kč). Česká strana zaplatila 345 tisíc eur včetně poplatku, což je přibližně 10,4 milionů korun. Zlomek kroniky přivezl pak do Prahy ředitel Národní knihovny Vlastimil Ježek a ještě na letišti v Ruzyni jej ukázal novinářům. Sešitek o rozměrech 245 a 175 milimetrů bez titulní strany tvoří 24 bohatě iluminovaných pergamenových stránek. Jde o necelou desetinu původního rozsahu textu. Veřejnost si fragment bude moci prohlédnout od 31.března do 14.dubna v Zrcadlové kapli pražského Klementina. Dalimilova kronika je nejstarší česky psaná veršovaná kronika a jedno ze základních děl českého dějepisce. Pochází z počátečního období vlády Jana Lucemburského, patrně z let 1310 až 1314. Autor je neznámý, nejspíše se jednalo o příslušníka kléru nebo šlechty. Označení Dalimilova pochází ze 17.století, kdy byla pojmenována na základě dřívější zmínky v díle Václava Hájka z Libočan. Tento kronikář označil za autora boleslavského kanovníka Dalimila Meziříčského. Český text byl často přepisován a dochovalo se osm úplných rukopisů a pět zlomků. Národní knihovna dosud vlastní tři úplná díla a dva zlomky psané česky. Kronika se překládala i do němčiny. Latinský překlad je oproti ostatním neobyčejně výpravně iluminován. Spekuluje se, že mohl vzniknout na zakázku Jana Lucemburského nebo Karla IV. a byl pořízen italským autorem.

Sport

Na halovém ME v atletice se Šebrle stal králem desetiboje

Pouze jeden cenný kov získali

skali čeští atleti na halovém mistrovství Evropy v Madridu. Naděje výpravy zachránil desetibojař Roman Šebrle, ve své disciplíně přemožitele ne našel. Výškař Jaroslav Baba a trojskokanka Šárka Kašpárková skončili těsně pod medailovými stupínky čtvrtí. Šebrle šel do závodu z plného tréninku, přesto na nic jiného než na titul nepomyslel. "Byl to surový závod. Nebyl jsem vůbec vyzávoděný. Ale když už jsem do toho šel, chtěl jsem to zlato," prozradil Šebrle pro MF Dnes. Největším konkurentem mu překvapivě nebyla estonská legenda Nool, ale Rus Pogorelov. Ještě před závěrečnou disciplínou měl na něj Šebrle manko 55 bodů. Vynikajícím výkonem v běhu na jeden kilometr však ztrátu smazal a s celkovým součtem 6232 bodů obhájil titul. V soutěži výškařů měla ČR hned tři želízka v ohni. Tomáš Janků se ale výkonem 223 cm nedostal z kvalifikace a výjimečnou formu nepředvedl ani Svatoslav Ton a Jaroslav Baba. Babovi, bronzovému na OH v Aténách, zabránila nemoc pomýšlet výš než na "bramborovou" pozici. Naopak příjemně překvapila znovu nalezená forma Šárky Kašpárkové. Mistryně světa z roku 1997 předvedla v trojskoku 14,34 m a obsadila čtvrté místo, nejlepší od návratu po mateřské dovolené.

Paralympionici přivezli z Nagana 17 medailí

V neděli 6.března se z japonského Nagana do Prahy vrátila úspěšná česká výprava sportovců ze Světových zimních her speciálních olympiád. Lyžaři a floorhokejové mužstvo získali 5 zlatých, 5 stříbrných a 7 bronzových medailí. Dvě zlaté medaile, ve sjezdu a obřím slalomu,

vyhrála Jarka Pilná, která získala ještě bronzovou ve slalomu. Další zlaté vybojovali Lukáš Pawlik v běhu na 1 km, Josef Loužil ve sprintu na 100 m a Marie Kociánová v běhu na 3 km. Floorhokejisté získali stříbrné medaile, když podlehlí vynikajícím Maďarům ve třetím prodloužení 2:3. Hry se v Japonsku těšily velké pozornosti. Vedle zakladatelky speciálních olympiád Eunice Kennedyové je navštívili exprezident USA Bill Clinton a polská první dáma Jolanta Kwaśniewska. České sportovce doprovázeli ředitelka Českého hnutí speciálních olympiád (ČHSO) Martina Sředová a Vlastimil Harapes. Slavný tanečník a bývalý šéf baletu Národního divadla je čestným předsedou ČHSO. ČHSO organizuje akce speciálních olympiád v ČR a zajišťuje zapojení ČR do mezinárodních programů SO. Sdružuje 151 sportovních klubů SO a do jeho programu pravidelného sportování se zapojuje přes 2800 sportovců s mentálními postiženími.

Výjimečná lyžařská sezona je u konce

Historicky nejúspěšnější rok mají za sebou čeští lyžaři. Fantastickou sezonu dokladuje celoroční bilance.

Kateřina Neumannová skončila na závěr sezony druhá ve skiatlonu a pojistila si tím druhé místo i v hodnocení Světového poháru. "Byla to nejlepší sezona v životě," prozradila Neumannová pro internetový server iDnes. Neumannová si cení především vítězství v závodu na 10 km volnou technikou na MS v Oberstdorfu a triumfu na stejné trati před domácím publikem v Novém Městě na Moravě.

Skokan na lyžích Jakub Janďa skončil v posledním závodu v letech na lyžích až 30. Mírně si tím pokazil životní sezonu,

když klesl na šestou příčku SP. Přiznal, že z mamutího můstku v Plánici má respekt a k dalšímu závodu vůbec nenastoupil. Přesto hodnotí sezonu kladně, bronzová a stříbrná medaile z MS v Oberstdorfu jsou pro něj životními úspěchy.

Mimořádné zisky klasického lyžování podtrhl letos i biatlonista Roman Dostál. Čtyřiatřicetiletý závodník nejlépe zvládl obtížné podmínky MS v Hochfilzenu a nechal za sebou všechna esa biatlonu v čele s Norem Ole Einar Bjordalenem.

Tomáš Kraus potvrdil svoji letošní nadvládu ve skikrosu a k vítězství ve SP přidal také titul mistra světa. Skikros je relativně mladá disciplína, která spadá pod úsek akrobatického lyžování. Cílem tohoto adrenalínového sportu je projet ledovým korytem, plným ostrých zatáček, rychleji než soupeři.

Také další akrobatka Kateřina Sudová letos zazářila. Na MS získala ve své disciplíně - lyžování v boulicích - stříbro, v konečném hodnocení SP jí patřilo čtvrté místo.

Nejznámější zástupce akrobatického lyžování, olympijský vítěz Aleš Valenta, se zranil po pádu při tréninku na MS ve finské Ruce. Navíc jej Američan Petersen předstihl v provedení nového skoku, který Valenta pracovní nazval Ledový dech.

Stanislav Řezáč, specializující se na dálkové běhy, zvítězil v posledním závodu seriálu FIS Marathon Cup, a posunul se tak na první příčku v hodnocení celého seriálu. Před posledním měřením sil ztrácel ze třetího místa na vedoucího Itala Cattanea 18 bodů, ovšem v norském Birkebeineru mu dokázal konkurovat pouze domácí Hjelmeset a toho přespurtoval ve finiši na stadionu.

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Mše za oběti komunistického režimu v místě přípravy Světového dne mládeže

V dějišti XX. světového dne mládeže v německém Kolíně nad Rýnem byla v neděli 13. března 2005 v kostele Gross St. Martin Kirche celebrována mezinárodní mše za oběti komunistického režimu. Slavnostní liturgie se zúčastnili věřící z více než jedenácti zemí světa, zejména ze střední a východní Evropy (České republiky, Slovenska, Polska, Maďarska, Rumunska, Ukrajiny, Chorvatska a Německa), z Asie (Severní Koreje, Číny a Filipín) a zástupci Afriky. Za doprovodu zpěvu východní liturgie si shromáždění připomněli útlak a utlačování křesťanů v době komunistické totality. Přitom byl kladen důraz na předání odkazu o utrpení mnoha pronásledovaných a vězněných křesťanů generaci, která totalitní režim nezažila. Toto svědectví víry slouží jako odkaz mladým lidem, kteří se právě v této době připravují na pouť do Kolína nad Rýnem ve světle evangelijního odkazu "Přišli jsme se Mu poklonit." **ČBK**

Evropa stárne a vymírá

Evropský komisař odpovědný za sociální politiku Evropské unie (EU) Vladimír Špidla představil 17. března v Bruselu "Zelenou knihu o demografii", která má napomoci ovlivnit stárnutí a vymírání Evropy. Kniha bude publikována v příštích týdnech. Podle Vladimíra Špidly jde o reakci na velikou demografickou změnu, kterou lze očekávat v průběhu jedné generace. Do roku 2030 by podle Špidly měl vzrůst počet penzionovaných obyvatel EU o 40 milionů a do roku 2050 vzroste počet osmdesátiletých osob o 180 %, tedy o 34 milionů lidí. Průměr porodnosti v zemích EU poklesl v současné době na 1,48 dítěte na jednu ženu. Z toho vyplývá, že členské státy EU vymírají, protože pro udržení dnešního stavu by bylo nutno dosáhnout čísla 2,1 dítěte. Vladimír Špidla žádal v této souvislosti výraznější podporu rodiny a rodinné politiky v EU. Zdůraznil také potřebu sladění požadavků rodiny a zaměstnání. Vyslovil se rovněž pro ochranu sociálně a zdravotně slabších osob na pracovním trhu. **ČBK**

Ze studny v Bolívii už teče voda

Vrtaná studna v bolívijské vesničce San Francisco de Moxos v departamentu Beni, na kterou přispěli čeští dárci bezmála 90 tisíci korun, již dává vodu. Vydatný a kvalitní pramen byl nalezen v hloubce 85 metrů. Ještě je třeba dobudovat rozvodné zařízení do školního internátu, kde bydlí část dětí z projektu "Adopce na dálku - Bolívie", který již třetí rok provozuje Diecézní charita Plzeň (DCHP). Voda slouží nejen internátu, ale i celé vesnici. "Naši bolívijské partnery jsou velmi spokojeni a vděční českým dárcům," uvedl koordinátor projektu Adopce na dálku DCHP MVDr. Luděk Kaluža. "Mile je překvapilo, že i v tak vzdálené zemi jako jsou Čechy se projevilo tolik solidarity a pochopení, a navíc v tak krátkém čase." Studna se začala budovat v rámci akce "Kupte si kus studny", kterou vyhlásila DCHP. Zájemci měli možnost přispět na vybudování studny libovolnou částkou od 15 Kč za jeden centimetr. Akce byla

vyhlášena ve spolupráci s bolívijskými partnery z organizace Caritas v Trinidadu. Potřeba studny vyvstala na základě postupného poklesu spodních vod v době sucha. Ačkoliv vesnice leží v tropickém pásmu, jak internát, tak vesnice stále více trpěla nedostatkem kvalitního zdroje vody. Za finanční prostředky získané od českých dárců bylo možno vyvrtat prakticky celou studnu. Na rozvodné zařízení přispějí sponzorsky jednak firmy, které studnu budovaly, jednak samotná Caritas Beni. Projekt "Adopce na dálku - Bolívie" Diecézní charity Plzeň má na svém kontě již téměř 140 "adoptovaných" dětí. V Bolívii nazývají tento vztah kmotrovstvím. Pravidelný finanční příspěvek, který činí 6.600 Kč ročně, hradí dětem z nejhudších rodin základní vzdělání, školní pomůcky a základní zdravotní péči. Loni rozšířila DCHP projekt Adopce na dálku o další jihoamerickou zemi - Paraguay. Také prvním osmnácti paraguayským dětem a jejich rodinám právě čeští adoptivní rodiče ulehčují vyrovnat se s ekonomickou zátěží, kterou pro ně školní docházka představuje. Bližší informace:

<http://www.charita.cz/dchplzen>.

ČBK

V Číně byl zatčen další katolický kněz

Pěťasedmdesátiletý duchovní byl 30. března zatčen při návratu ze mše, kterou celebroid v malém kroužku katolických křesťanů v jednom bytě ve městě Shatifang. Spolu s knězem byla zatčena ještě jedna žena, která však byla po policejním výsledku propuštěna. Zprávy o tom přináší tisková agentura Asianews se sídlem v Římě. Podle jednoho zákona, který platí v komunistické Číně, je shromáždění kněží a křesťanských laiků v soukromých domech a bytech pokládáno za ilegální. Veškeré náboženské aktivity podléhají schválení zvláštního Úřadu pro věci církevní Čínské lidové republiky. Bez předchozího schválení tohoto úřadu jsou projevy náboženského života trestné. **ČBK**

Institut svatého Josefa v Praze

Svatý Josef byl hlavou Svaté rodiny a je také patronem nedávno založeného Institutu sv. Josefa v Praze. Posláním tohoto Institutu je podpora katolickým rodinám v jejich úsilí o věrný křesťanský život v duchu katolické tradice. Chce rovněž napomáhat mužům v převzetí většího dílu zodpovědnosti za výchovu a vzdělávání dětí v rodině a přispět k posílení jejich zodpovědnosti za obecné dobro ve společnosti. Institut sv. Josefa bude podporovat katolické domácí vzdělávání a katolické vzdělání obecně prostřednictvím přednášek, seminářů, kursů a publikací. Těmito prostředky chce též přispět k hlubšímu vzdělání věřících v otázkách katolického sociálního učení a katolické nauky obecně. Institut sv. Josefa bude sloužit jako most mezi tradičně smýšlejšími katolíky v USA a Evropě, mj. formou společných iniciativ, konferencí, poutí apod. Tento typ mezinárodní spolupráce mezi příslušníky církve bojující je dnes nanejvýš potřebný a je nezbytný k obraně a šíření jediné pravé víry. Ředitelem Institutu sv. Josefa je Michal Semín. Bližší informace lze získat na www.stjoseph.cz

Zemřel Papež Jan Pavel II.

Pokračování ze str. 3

Kolem Jubilejního roku 2000 se papež soustředil na původní oblast křesťanství na Blízkém východě a navštívil Egypt, Sýrii, Jordánsko a Izrael. Navzdory své neúnavné cestovatelské aktivitě nemohl navštívit některé země, k nimž patří Rusko, Čína, většina zemí jihovýchodní Asie a několik islámských států.

Historický význam měl politický vliv jeho první cesty do rodného Polska v roce 1979. Miliony lidí proudily na místa, kde mohly slyšet papeže, který se modlil za "obnovu" země. Několik měsíců poté vzniklo masové hnutí "Solidarita", které nakonec v dlouholetém boji odňalo moc komunistům, a tím zahájilo zánik komunistických režimů ve středovýchodní Evropě. Podobná politická zemětřesení vyvolal papež později v Chile, Paraguay, na Haiti a na Filipínách. "Poločas rozpadu" tamních diktatur se po návštěvě papeže dramaticky snížil, protože opoziční hnutí byla slovy papeže povzbuzena a masová shromáždění s ním působila často jako iniciace pro nové společenské procesy. Rovněž opětovné vzplanutí hnutí za občanská práva na Kubě, které je nyní Fidelem Castrem brutálně potlačováno, se datuje od papežovy návštěvy v lednu 1998.

Hlavním cílem pastoračních cest hlavy katolické církve však zpravidla nebyly politické změny. Ve středu zájmu bylo především náboženské posílení křesťanů v příslušné zemi. Společenské zhodnocení zakoušela místní církev také intenzivním zpravodajstvím o papežových cestách. Ekumenická setkání se zástupci jiných vyznání a dialog s představiteli nekřesťanských náboženských společenství hrály rovněž důležitou roli. V uplynulých letech zřetelně poklesla průměrná doba trvání cest v důsledku papežových nemocí a pokročilého věku. Průměrná délka cest byla od roku 2000 čtyři dny. Rovněž počet veřejných vystoupení během zahraničních cest se výrazně snížil. Jestliže měl dříve papež denně průměrně pět promluv nebo kázání, v posledních letech již většinou jen jedno nebo dvě. Stále si však hlava katolické církve zachovávala mimořádnou přitažlivost pro velké množství lidí, a to především mladých.

Nejdelší pontifikát se předpokládá u prvního papeže sv. Petra, přesná data však nejsou k dispozici. Z dosavadních 265 nástupců apoštola Petra byl papež Pius IX. v roce 1871 první, který mohl slavit stříbrné jubileum (25 let). Jeho pontifikát se datuje léty 1846 až 1878. Se svým 31letým působením ve funkci papeže zaujímá speciální postavení. Pontifikát papeže Jana Pavla II., který trval 26 let 5 měsíců a 17 dnů mu zajistil 2. místo v délce pontifikátů v dosavadních dějinách církve. Třetí místo patří papeži Lvovi XIII. Jeho pontifikát v letech 1878 až 1903 čítal 25 let a 5 měsíců. Na čtvrtém místě je papež Pius VI., který stál v čele církve 24 let a 6 měsíců. Byl papežem v letech 1775 až 1799. Během dějin však bylo i mnoho papežů, kteří sloužili jen velmi krátkou dobu. Jan Pavel I. se svými 33 dny pontifikátu je pouze jedním z nich a zaujímá 8. místo. Papež Štěpán II. je patrně ten, jehož působení na papežském stolci bylo nejkratší. Jelikož v roce 752 zemřel již čtyři dny po svém zvolení a jeho uvedení do úřadu se vůbec nekonalo, není proto

ani uváděn v oficiální listině papežů. Jeho nástupce si zvolil rovněž jméno Štěpán II., jeho pontifikát však byl poněkud delší (752 až 757). Seznam krátkých pontifikátů tedy vede papež Urban VII. (1590), který byl papežem pouhých 12 dnů. Následuje ho Celestýn IV. (1241) s 16 a papež Sisinius s 20 dny.

Podle posledních údajů získaných v roce 2003 má katolická církev na celém světě přibližně 1 miliardu 86 milionů členů. Téměř polovina katolíků (49,8 %) žije v Severní a Jižní Americe. V Evropě je to 25,8 %, v Africe 13,2 %, v Asii 10,4 % a v Oceánii 0,8 %. Duchovní péči pro katolíky zajišťují více než 4 miliony pastoračních spolupracovníků. Mezi nimi je zhruba 4.650 biskupů, 405.450 kněží, 26.000 stálých jáhnů, 792.300 řádových sester, 55.000 řeholníků a 2,8 milionu katechetů. Kolegium kardinálů, které musí 15. až 20. den po úmrtí nebo odstoupení papeže zahájit volbu jeho nástupce, má nyní celkem 183 členů (bez kardinála jmenovaného in pectore), z nichž 117 je oprávněno zúčastnit se konkláve, protože ještě nedosáhli 80 let. Jediným Čechem, který má právo volit nového papeže, je pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk.

Podle zpráv Vatikánu a České biskupské konference

Přehled pontifikátu Jana Pavla II., který vydal Vatikánský informační servis

1978

- 16.10. Kardinál Karol Wojtyła zvolen nástupcem Jan Pavla I. Stal se 265. papežem katolické církve. Je prvním neitalským papežem po Hadrianu VI. (1522-23), prvním polským papežem a nejmladším papežem od Pia IX. (1846-78). Zvolil si jméno Jan Pavel II.
- 17.10. První rozhlasové poselství „Urbi et orbi“ Jana Pavla II.
- 22.10. Slavnostní inaugurace do úřadu univerzálního pastýře církve.
- 23.10. Historické objetí Jana Pavla II. s polským kardinálem Wyszyńskim.
- 25.10. První cesta nového papeže do Castel Gandolfo. Návštěva farního kostela a papežského sídla.
- 29.10. První cesta mimo Řím - ke svatyni Panny Marie v Mentorelle.
- 5.11. Návštěva Jana Pavla II. v Assisi k uctění hrobu patrona Itálie sv. Františka a do baziliky Santa Maria sopra Minerva k uctění hrobu patronky Itálie sv. Kateřiny.
- 12.11. Jako římský biskup přejímá Jan Pavel II. baziliku sv. Jana v Lateránu.
- 5.12. Jan Pavel II. zahajuje své pastorační návštěvy farností v římské diecézi u sv. Františka Xaverského v Garbatella.

1979

- 24.1. Přijímá žádost o zprostředkování v hraničním sporu mezi Argentinou a Chile.
- 24.1. Přijímá sovětského ministra zahraničí Andreje Gromyka.
- 25.1. 1. pastorační cesta Jana Pavla II. mimo Itálii: Dominikánská republika, Mexiko (účast na 3. generální konferenci latinskoamerických biskupů v Pueble), Bahamy.
- 4.3. První papežská encyklika „Redemptor Hominis“ (o vykoupení a důstojnosti člověka), zveřejněna 15.3.1979.
- 30.4. Arcibiskup Agostino Casaroli je jmenován zástupcem státního sekretáře a zástupcem sekce pro vztahy mezi státy a církví.
- 2.-10.6. 2. pastorační cesta Jana Pavla II. mimo Itálii:
- 2.6. Historické kázání Jana Pavla II. na Vítězném náměstí ve Varšavě: „Není možno porozumět dějinám polského národa bez Krista.“
- 30.6. Konání první konsistoře za jeho pontifikátu za účelem jmenování 14 kardinálů, mezi nimi Agostina Casaroliho, státního sekretáře (jeden další kardinál „in pectore“ - Číňan Ignatius Gong Pin-mei, jehož jmenování bylo zveřejněno až na konsistoři 28.6.1991).
- 29.9. 3. pastorační cesta Jana Pavla II. mimo Itálii: Irsko, Spojené národy a USA (29.9.-8.10.).
- 2.10. Jan Pavel II. promlouvá na valném shromáždění OSN v New Yorku.
- 16.10. Posynodální apoštolská exhortace „Catechesi Tradendae“, zveřejněná 25.10.1979.
- 5.11. První plenární zasedání kolegia kardinálů k tématům: struktura římské kurie, církev a kultura, finanční situace Svatého stolce (5.-9.11.).
- 28.-30.11. 4. pastorační cesta Jana Pavla II. mimo Itálii: Turecko

Spolu s Janem Pavlem II. nahlížíme do knihy jeho života.

1980

- 14.1. Zahájení zvláštního shromáždění biskupského synodu o Holandsku na téma: „Pastorační činnost církve v Holandsku za současné situace“ (14.-31.1.).
- 4.4. Velký pátek: Jan Pavel II. poprvé zpovídá věřící v bazilice sv. Petra.
- 2.5. 5. pastorační cesta Jana Pavla II. mimo Itálii: Zaire, Kongo, Keňa, Horní Volta, Pobřeží slonoviny (2.-12.5.).
- 30.5. 6. pastorační cesta mimo Itálii: Francie (30.5.-2.6.).
- 2.6. Jan Pavel II. hovořil v UNESCO v Paříži.
- 21.6. Návštěva prezidenta Jimmyho Cartera z USA.
- 30.6. 7. zahraniční pastorační cesta: Brazílie (30.6.-12.7.).
- 8.8. Poprvé se Jan Pavel II. zmiňuje o událostech v Polsku ve vztahu k „Solidaritě“.
- 26.9. Páté řádné všeobecné zasedání biskupského synodu na téma „Úloha křesťanské rodiny v moderním světě“.
- 28.9. Pastorační návštěva v Subiacu a setkání s evropskými biskupy.
- 17.10. Oficiální návštěva královny Alžběty II. z Velké Británie a prince Filipa, vévody z Edinburghu.
- 15.11. 8. pastorační cesta mimo Itálii: SRN (15.-19.11.).
- 30.11. Druhá papežská encyklika „Dives in misericordia“ (o milosti Boží), zveřejněná 2.12.1980.

30.12. Apoštolský list vyhlášující svaté Cyrila a Metoděje spolu se sv. Benediktem za spolupatrony Evropy.

1981

2.2. Jan Pavel II. se setkal s římským hlavním rabínem Elio Toaffem během pastorační návštěvy ve farnosti sv. Karla a Biagia v Catinari.
16.2. 9. zahraniční cesta: Pákistán, Filipíny, Guam (USA), Japonsko, Anchorage (USA) - od 16. do 27.2.

13.5. Turecký terorista Mehmet Ali Agca se pokusil zavraždit papeže před střední generální audiencí při jeho cestě autem po Svatopetrském náměstí. Papež byl převezen do nemocnice Gemelli, kde se podrobil šestihodinové operaci.

3.6. Papež se vrací do Vatikánu po 22denním pobytu v nemocnici Gemelli.

14.9. Třetí papežská encyklika „Laborem exercens“ (o lidské práci).

13.11. V prohlášení k 21. konferenci organizace OSN pro výživu a zemědělství Jan Pavel II. vyzývá k odstranění „absolutní chudoby, ... podmínek, kdy dochází k omezování života tak, že je pod úrovní jakékoli definice lidské slušnosti“.

22.11. Posynodální apoštolská exhortace „Familiaris Consortio“ (o rodině).

12.12. Jan Pavel II. vysílá delegáty Papežské akademie věd k prezidentům USA, SSSR, Velké Británie, Francie a k OSN za účelem vysvětlení jejího dokumentu o eventuálních následcích použití nukleárních zbraní v Evropě a ve světě.

13.12. Jan Pavel II. žádá o modlitby za polský národ s ohledem na situaci, kterou nazval nouzovou.

1982

6.1. Apoštolský list „Caritatis Christi“ pro církve v Číně.

12.2. 10. zahraniční pastorační cesta: Nigérie, Benin, Gabon a Rovnická Guinea.

12.5. 11. zahraniční pastorační cesta: Portugalsko, rok po atentátu.

28.5. 12. zahraniční cesta: Velká Británie.

10.6. 13. zahraniční cesta: Argentina - v důsledku války mezi Argentinou a Velkou Británií.

15.6. 14. zahraniční cesta: jednodenní cesta do Ženevy ve Švýcarsku. Jan Pavel II. měl projev na 68. zasedání Mezinárodní organizace práce.

Jan Pavel II. navštívil 27.12.1983 ve vězení atentátníka Ali Agcu a odpustil mu

29.8. 15. pastorační cesta mimo Itálii a 28. v Itálii: jednodenní cesta do San Marina a do Rimini v Itálii.

31.10. 16. zahraniční cesta: Španělsko.

9.11. Poselství národům Evropy z katedrály v Santiagu de Compostella.

23.11. Druhé plenární zasedání kolegia kardinálů: hlavním bodem jednání je reforma římské kurie.

26.11. Jan Pavel II. vyhláší Jubilejní rok vykoupení od svatodušních svátků 1983 do Velikonoc 1984.

1983

6.1. Papežská bula „Aperite Portas Redemptori“ oznamující jubileum 1950. výročí vykoupení

25.1. Pastorační konstituce Jana Pavla II. „Sacrae Disciplinae Leges“ k vyhlášení nového kanonického práva.

2.3. 17. zahraniční cesta do Portugalska a Jižní Ameriky.

16.6. 18. zahraniční cesta: Polsko.

14.8. 19. zahraniční cesta: Lurdy ve Francii.

10.9. 20. zahraniční cesta: Rakousko.

16.10. Zsvěcení světa Panně Marii z Fátimy Janem Pavlem II. společně s biskupy - účastníky biskupského synodu.

11.12. První papežská návštěva luterské kongregace, účast při kazatelské službě v evangelickém luterském kostele v Římě.

1984

11.2. Pastorální list „Salvifici Doloris“ (o křesťanském smyslu bolesti).

18.2. Dohoda mezi Svatým stolicí a Italskou republikou na revizi Lateránského konkordátu. Podepsán nový konkordát.

25.3. V duchovní jednotě se všemi biskupy světa opakuje Jan Pavel II. zsvěcení lidstva Panně Marii (viz Fátima 13.5.1982).

25.3. Apoštolská exhortace „Redemptionis Donum“ všem kněžím, řeholníkům a řeholnicím, zveřejněna 29.3.1984.

20.4. Apoštolský list „Redemptionis Anno“ (o městě Jeruzalému, svatém patrimoniu všech věřících a rozcestí míru pro národy Středního východu).

2.5. 21. zahraniční cesta: Korea, Papua - Nová Guinea, Solomonské ostrovy a Thajsko.

5.5. Apoštolský list „Les Grands Mysteres“ o problému Libanonu.

12.6. 22. zahraniční cesta: Švýcarsko.

7.7. Jan Pavel II. odsuzuje apartheid v jižní Africe.

3.9. Zveřejnění instrukce Kongregace pro nauku víry o některých aspektech tzv. teologie osvobození.

9.9. 23. zahraniční cesta: Kanada.

2.10. Jan Pavel II. má projev na Papežské akademii věd o tom, že vesmír patří veškerému lidstvu a satelity a další vesmírná zařízení je nutno regulovat spravedlivými mezinárodními dohodami.

11.10. 24. zahraniční cesta: Španělsko, Santo Domingo, Dominikánská republika a San Juan, Puerto Rico.

11.12. Zveřejnění posynodální pastorální exhortace „Reconciliatio et Poenitentia“.

1985

26.1. 25. zahraniční cesta: Venezuela, Ekvádor, Peru, Trinidad - Tobago.

27.2. Oficiální návštěva ministra zahraničí SSSR Andreje Gromyky ve Vatikánu.

26.3. Apoštolský dopis „Mládež světa“ u příležitosti Mezinárodního roku mládeže OSN.

- 30.3. První mezinárodní setkání mládeže v Římě.
 11.5. 26. zahraniční cesta: Nizozemí, Lucembursko a Belgie.
 2.6. Čtvrtá papežská encyklika „Slavorum Apostoli“.
 7.6. Mše v kapli sv. Pavla ve Vatikánu za lid v Československu, na památku sv. Cyrila a Metoděje.
 8.8. 27. zahraniční cesta: Togo, Pobřeží slonoviny, Kamerun, Středoafrická republika, Zaire, Keňa a Maroko.
 9.9. 28. zahraniční cesta: Švýcarsko a Lichtenštejnsko.
 21.11. Třetí zasedání kolegia kardinálů k reformě římské kurie.

Jan Pavel II. se v Assisi 1986 modlí za mír s představiteli světových náboženství

1986

- 31.1. 29. zahraniční cesta: Indie.
 5.4. Zveřejnění instrukce „Libertatis conscientia“ Kongregace pro nauku víry (o křesťanské svobodě a osvobození).
 13.4. Jan Pavel II. navštívil hlavní římskou synagogu. Modlil se s rabinem Elio Toaffem a Giacomo Sabanem, předsedou římské židovské obce.
 18.5. Pátá papežská encyklika „Dominum et Vivificantem“ (o Duchu svatém).
 1.7. 30. zahraniční cesta: Kolumbie a Santa Lucia.
 15.7. Zveřejnění nové příručky o odpustcích - „Enchiridion Indulgentiarum“.
 26.8. Apoštolský list „Augustinum Hipponensem“ k 1600. výročí obrácení sv. Augustina.
 4.10. 31. zahraniční cesta: Francie.
 27.10. Jan Pavel II. přítomen na 1. světovém dni modliteb za mír, který svolal do Assisi společně se zhruba 60 zástupci hlavních křesťanských i nekřesťanských náboženství.
 18.11. 32. zahraniční cesta: Bangladéš, Singapur, ostrovy Fidži, Nový Zéland, Austrálie a Seychely.

1987

- 13.1. Speciální audience pro polského prezidenta generála Wojciecha Jaruzelského.
 22.2. Instrukce Kongregace pro nauku víry o účtě k lidskému životu.
 25.3. Šestá papežská encyklika „Redemptoris Mater“ (Matka Vykupitele), která popisuje život Panny Marie jako obraz poslušnosti a vzoru „ženskosti a důstojnosti“.
 31.3. 33. zahraniční cesta: Uruguay, Chile a Argentina. Oslava 2. světového dne mládeže v Buenos Aires.
 30.4. 34. zahraniční cesta: SRN.
 8.6. 35. zahraniční cesta: Polsko.

- 8.6. První návštěva Jana Pavla II. do Dolomitů v severní Itálii za účelem odpočinku.
 10.9. 36. zahraniční cesta: USA a Kanada.
 1.10. Sedmé řádné všeobecné zasedání biskupské synody na téma „Povolání a poslání laiků věrných církvi a světu“.
 30.12. Sedmá papežská encyklika „Sollicitudo Rei Socialis“ (o sociálních otázkách), zveřejněná 19.2.1988.

1988

- 3.3. První zveřejnění finanční zprávy o hospodaření Svatého stolce (za rok 1986) a uvažovaného rozpočtu pro rok 1988.
 7.5. 37. zahraniční cesta: Uruguay, Bolívie, Paraguay a Peru.
 23.6. 38. zahraniční cesta: Rakousko.
 28.6. Apoštolská konstituce „Pater Bonus“ (o reformě římské kurie).
 2.7. Motu proprio „Ecclesia Dei“ týkající se hnutí založeného Mons. Lefébvre.
 10.9. 39. zahraniční cesta: Zimbabwe, Botswana, Lesotho, Mozambik a Svazijsko.
 30.9. Zveřejnění apoštolského listu „Mulieris Dignitatem“ (o důstojnosti a povolání žen).
 8.10. 40. zahraniční cesta: Evropské úřady ve Štrasburku a některé francouzské diecéze.
 30.12. Apoštolská exhortace „Christifideles Laici“.

1989

- 28.4. 41. zahraniční cesta: Madagaskar, Réunion, Zambie a Malawi.
 27.5. Oficiální návštěva prezidenta USA George Bushe staršího ve Vatikánu.
 1.6. 42. zahraniční cesta: Norsko, Island, Finsko, Dánsko a Švédsko.
 19.8. 43. zahraniční cesta: Španělsko (4. světový den mládeže).
 27.8. Apoštolský list u příležitosti 50. výročí zahájení Druhé světové války.
 2.10. Společné prohlášení Jana Pavla II. a arcibiskupa z Canterbury Roberta Runcieho.
 6.10. 44. zahraniční cesta: Korea, Indonésie a Mauritius.
 1.12. Oficiální návštěva prezidenta SSSR Michaila Gorbačova ve Vatikánu. Papež se poprvé sešel s hlavou sovětské vlády.
 21.12. Jmenování nových biskupů v Československu.

Jan Pavel II. s kardinálem Františkem Tomáškem a českými biskupy a bohoslovci při generální audienci konané při příležitosti kanonizace svaté Anežky České v Římě 13.11.1989.

Krátce po této slavnosti dochází v Československu k revoluci a společenským změnám vedoucím k návratu demokracie.

1990

- 25.1. 45. zahraniční cesta: Guinea Bissau, Mali, Burkina Faso a Čad.
 15.3. Výměna oficiálních zástupců na úrovni apoštolského nuncia a speciálního vyslance mezi Svatým stolicem a sovětskou vládou.
 21.4. 46. zahraniční cesta: Československo.
 22.4. Na Velhradě papež oznámil mimořádné zasedání biskupského synodu pro Evropu.
 6.5. 47. zahraniční cesta: Mexiko a Curacao.
 25.5. 48. zahraniční cesta: Malta.
 1.9. 49. zahraniční cesta: Tanzánie, Burundi, Rwanda a Pobřeží slonoviny.
 30.9. Osmé všeobecné zasedání biskupské synody na téma „Formace kněží v současných podmínkách“.
 18.10. Vyhlášení kanonického kodexu pro východní církve.

1991

- 4.4. Čtvrté plenární zasedání kolegia kardinálů na téma „Církev čelící hrozbám vůči lidskému životu a výzvam sekt“.
 13.4. Nová organizace latinského obřadu katolické církve v sovětských republikách Bělorusko, Rusko a Kazachstán.
 1.5. Papežská encyklika „Centesimus Annus“ - připomíná 100 let papežského sociálního učení počínajícího encyklikou „Rerum Novarum“ papeže Lva XIII. v roce 1891.
 10.5. 50. zahraniční cesta: Portugalsko.
 1.6. 51. zahraniční cesta: Polsko.
 13.8. 52. zahraniční cesta: Polsko (6. světový den mládeže) a Maďarsko.
 12.10. 53. zahraniční cesta: Brazílie.
 28.11. Mimořádné zasedání biskupského synodu pro Evropu na téma „Abychom mohli být svědky Krista, který nás osvobodil“.

1992

- 19.2. 54. zahraniční cesta: Senegal, Gambie a Guinea.
 7.3. Vyhlášení nových obecných pravidel pro římskou kurií.
 7.4. Posynodální apoštolská exhortace „Pastores Dabo Vobis“ (Dám vám pastýře).
 13.5. Jan Pavel II. zavádí Světový den nemocných, který má být každoročně slaven 11.2.
 4.6. 55. zahraniční cesta: Angola a Sao Tome a Principe.
 9.10. 56. zahraniční cesta: Santo Domingo - 500. výročí evangelizace Jižní Ameriky a 4. všeobecná konference jihoamerických biskupů.
 7.12. Jan Pavel II. oficiálně představil nový Katechismus katolické církve představitelům římské kurie a předsedům věroučných a katechetických komisí biskupských konferencí.

1993

- 1.1. Svatý stolec uznává Českou republiku a Slovenskou republiku.
 25.1. Papež vyhláší ekumenický direktář.
 3.2. 57. zahraniční cesta: Benin, Uganda a Chartúm.
 23.2. Motu proprio „Europae Orientalis“, kterým stálá komise pro církve ve východní Evropě nahrazuje papežskou komisi pro Rusko.
 25.4. 58. zahraniční cesta: Albánie.
 12.6. 59. zahraniční cesta: Španělsko.
 6.8. Papežská encyklika „Veritatis Splendor“, zveřejněna 5.10.1993.
 9.8. 60. zahraniční cesta: Jamajka, Marida a Denver (8. světový den mládeže).
 4.-10.9. 61. zahraniční cesta: Litva, Lotyšsko a Estonsko.
 26.12. Zahájení Mezinárodního roku rodiny v katolické církvi.

30.12. Podpis dohody o základních principech regulujících diplomatické vztahy mezi Svatým stolicem a Izraelem.

1994

- 1.1. Motu proprio „Socialium scientiarum“ zřizující Papežskou akademii sociálních věd.
 11.1. Kongregace pro katolickou výchovu vydává „Direktivy pro přípravu vychovatelů v seminářích“.
 2.2. Dopis Jana Pavla II. rodinám u příležitosti Mezinárodního roku rodiny.
 11.2. Motu proprio „Vitae Mysterium“ zřizující Papežskou akademii pro život.
 7.3. Oficiální návštěva prezidenta České republiky Václava Havla.
 17.3. Premiér Izraele Rabin navštívil papeže.
 7.4. Vatikánská kulturní akce k připomínce plynových komor za účasti papeže a hlavního římského rabína.
 10.4. Synod biskupů Afriky na téma „Církev v Africe a její poslání evangelizace k roku 2000: Budete mými svědky“.
 22.5. Apoštolský list biskupům „Ordinatio Sacerdotalis“ (o vyhrazení kněžského svěcení jen mužům).
 15.6. Navázání diplomatických styků mezi Svatým stolicem a Izraelem.
 10.9. 62. zahraniční cesta: Chorvatsko.
 2.10. Deváté generální zasedání biskupského synodu na téma „Zasvěcený život a jeho úloha v církvi a ve světě“.
 8.10. Mezinárodní setkání rodin s papežem na oslavu Mezinárodního roku rodiny.
 25.10. Zahájení pracovních kontaktů „trvalé a oficiální povahy“ mezi Svatým stolicem a Organizací pro osvobození Palestiny.

Jan Pavel II. křtí – v roce rodiny zdůrazňuje význam manželství, křesťanské rodiny, úcty k životu a výchovy dětí.

10.11. Apoštolský list „Tertio Millennio Adveniente“ biskupům, kněžím a laikům k přípravě Jubilejního roku 2000.

9.12. Publikace „Ženy, učitelky míru“ - papežovo poselství ke Světovému dni míru 1995.

15.12. Dopis dětem v rámci Roku rodiny.

1995

11.1. 63. zahraniční cesta: Filipíny, Austrálie a Srí Lanka.

25.3. Encyklika „Evangelium Vitae“ (Evangelium života).

2.5. Apoštolský list „Orientale Lumen“ ke 100. výročí vydání dokumentu „Orientalium Dignitas“ Lvem XIII.

8.5. Poselství k 50. výročí ukončení Druhé světové války v Evropě.

20.5. 64. zahraniční cesta: Česká republika.

25.5. Dvanáctá papežská encyklika „Ut Unum Sint“ (Aby všichni jedno byli).

3.6. 65. zahraniční cesta: Belgie.

27.6. Ekumenický patriarcha Bartoloměj I. uvítán ve Vatikánu.

30.6. 66. zahraniční cesta: Slovensko.

17.6. Oznámení tématu Jubilejního roku 2000: „Ježíš Kristus - včera, dnes a zítra“.

14.9. 67. zahraniční cesta: Afrika (za účelem ukončení synodu afrických biskupů).

4.10. 68. zahraniční cesta: USA.

Jan Pável II. mezi domorodci v Africe

1996

5.2. 69. zahraniční cesta: Jižní Amerika.

22.2. Apoštolská konstituce „Universi Dominici Gregis“ (o uprázdnění Apoštolského stolce a volbě papeže).

28.3. Posynodální apoštolská exhortace „Vita Consecrata“.

14.4. 70. zahraniční cesta: Tunisko.

17.5. 71. zahraniční cesta: Slovinsko.

21.6. 72. zahraniční cesta: SRN.

7.7. Papež předsedá ve Svatopetrské bazilice liturgii byzantsko-ukrajinského obřadu u příležitosti 45. výročí Brestské unie.

6.9. 73. zahraniční cesta: Maďarsko.

19.9. 74. zahraniční cesta: Francie.

18.11. Přijetí Michaila Gorbačova.

4.12. Vatikánská návštěva Georga Leonarda Carrey, arcibiskupa v Canterbury a primase Anglikánské církve.

1997

25.1. Setkání ve Vatikánu s Aramem I., Katholikiem z Cilicie v Arménii. Podepsání společné deklarace.

Duben - 75. zahraniční cesta: Sarajevo.

25.4. 76. zahraniční cesta: Česká republika.

10.5. 77. zahraniční cesta: Libanon.

31.5. 78. zahraniční cesta: Polsko.

18.7. Dopis ruskému prezidentu Borisi Jelcinovi, ve kterém papež vyjadřuje obavu kvůli materiálu předloženému ruskému parlamentu, který se „týká svobody svědomí a náboženských společenství“.

21.8. 79. zahraniční cesta: Paříž (12. světový den mládeže).

8.9. Apoštolská konstituce „Lactamur magnopere“, kterou papež vyhlásil oficiální latinskou verzí Katechismu katolické církve.

2.10. 80. zahraniční cesta: Brazílie.

4.12. Svatý stolec podepisuje konvenci o zákazu pozemních min a nabízí obětem 100.000 USD.

1998

21.1. 81. zahraniční cesta: Kuba.

22.1. Fidel Castro a papež se setkali v Havaně.

2.2. Jan Pável II. předložil apoštolskou konstituci „Ecclesia in Urbe“.

10.3. Kongregace pro katolickou výchovu a kněžstvo zveřejnila knihu obsahující normy pro formaci, službu a život stálých jáhnů.

16.3. Prezentace dokumentu Svatého stolce na téma reflexe nad holocaustem.

21.3. 82. zahraniční cesta: Nigérie.

14.5. Závěrečná mše synodu asijských biskupů ve Svatopetrské katedrále.

19.6. 83. zahraniční cesta: Rakousko.

25.6. Prezentace Společného prohlášení o ospravedlnění připraveného Papežskou radou pro jednotu křesťanů a Luterskou světovou federací.

30.6. Zveřejnění apoštolského listu jako Motu proprio „Ad Tuendam Fidem“.

7.7. Prezentace apoštolského listu „Dies Domini“ o zachovávaní neděle jako svátečního dne.

23.7. Publikace „Apostolos Suos“ - papežského Motu proprio o teologické a právní povaze biskupských konferencí.

2.10. 84. zahraniční cesta: Chorvatsko.

15.10. Prezentace 13. apoštolského listu „Fides et Ratio“.

29.11. První adventní neděle: Vyhlášení papežské buly o cílech Jubilejního roku 2000.

1999

22.1. 85. zahraniční cesta: Mexiko, USA, kde papež vydává posynodální apoštolskou exhortaci „Ecclesia in America“.

4.4. Velikonoční svátky: papež napsal dopis umělcům, který byl publikován v osmi jazycích.

7.5. 86. zahraniční cesta: Rumunsko.

5.6. 87. zahraniční cesta: Polsko.

19.9. 88. zahraniční cesta: Slovinsko.

1.10. Koncelebrovanou mší ve Svatopetrské bazilice bylo zahájeno druhé mimořádné zasedání evropského biskupského synodu.

26.10. Publikace „Listu papeže Jana Pavla II. starým lidem“.

31.10. Společné prohlášení o učení o ospravedlnění bylo podepsáno v německém Augsburgu katolickou církví a Luterskou federací.

5.11. 89. zahraniční cesta: Indie a Gruzie.

6.11. Jan Pavel II. podepsal v New Delhi posynodální apoštolskou exhortaci „Ecclesia in Asia“.

10.12. Poselství papeže katolíkům v Číně k Jubilejnímu roku 2000.

18.12. Audience prezidenta České republiky Václava Havla.

24.12. Jan Pavel II. otevřel Svatou bránu ve Svatopetrské bazilice na zahájení Jubilejního roku 2000.

2000

24.2. 90. zahraniční cesta: Hora Sinaj a Egypt.

20.3. 91. zahraniční cesta: Svatá země.

12.5. 92. zahraniční cesta: Portugalsko (Fátima).

5.6. Audience ruského prezidenta Vladimira Putina.

20.7. Apoštolský list Jana Pavla II. k 3. výročí unie Řeckokatolické církve v Rumunsku s Římskokatolickou církví.

29.8. Papež prohlašuje na kongresu, že klonování lidí je morálně nepřijatelné.

5.9. Prezentace dokumentu Kongregace pro nauku víry „Dominus Jesus“ o jedinečném poslání Ježíše Krista a církve.

31.10. Apoštolský list jako Motu proprio vyhlášený sv. Tomáše Mora patronem státníků a politiků.

2001

6.1. Papež uzavřel Svatou bránu ve Svatopetrské bazilice a ukončil tím Jubilejní rok 2000 po 379 dnech. Publikace apoštolského listu „Novo millennio ineunte“.

17.2. Apoštolský list k 1700. výročí křesťanství v Arménii.

4.5. 93. zahraniční cesta: Řecko, Sýrie a Malta. Jako první papež navštívil během této cesty mešitu.

23.6. 94. zahraniční cesta: Ukrajina. Během této cesty předsedal prvnímu blahověčení v dějinách této země.

22.9. 95. zahraniční cesta: Kazachstán a Arménie.

22.11. Vyhlášení posynodální ap. exhortace „Ecclesia in Oceania“.

2002

11.2. Prohlášení o povýšení čtyř apoštolských administratur v Ruské federaci na diecéze.

2.5. Prezentace apoštolského listu jako Motu proprio „Misericordia Dei“ (o určitých aspektech slavení svátosti smíření).

22.5. 96. zahraniční cesta: Ázerbajdžán a Bulharsko.

23.6. 97. zahraniční cesta: Kanada (17. světový den mládeže), Guatemala a Mexiko.

16.8. 98. zahraniční cesta: Polsko.

16.10. V den 24. výročí svého pontifikátu papež podepsal apoštolský list „Rosarium Virginis Mariae“ a přidal pět nových tajemství - „tajemství světla“. Vyhlásil „Rok růžence“ 18.10. Prezentace instrukce „Kněz, pastýř a vedoucí farního společenství“.

2003

16.1. Kongregace pro nauku víry zveřejnila dokument o některých otázkách týkajících se účasti katolíků v politickém životě.

6.3. Zveřejnění knihy básní papeže Jana Pavla II. „Římský triptych“.

17.4. Publikace papežské encykliky „Ecclesia de Eucharistia“.

3.5. 99. zahraniční cesta: Španělsko.

5.6. 100. zahraniční cesta: Chorvatsko.

22.6. 101. zahraniční cesta: Bosna - Hercegovina.

28.6. Publikace apoštolské exhortace „Ecclesia in Europa“.

11.9. 102. zahraniční cesta: Slovensko.

7.10. Pout' do svatyně Panny Marie Růžencové v Pompejích. (brzy na to 31.10.končí Rok růžence)

16.10. 25. výročí papežova pontifikátu, při kterém byla slavnostně podepsána posynodální apoštolská exhortace Jana Pavla II. o biskupu, služebníkovi evangelia Ježíše Krista pro naději světa „Pastores gregis“.

19.10. Beatifikace Matky Terezy z Kalkaty.

21.10. Jmenováno 31 nových kardinálů (1 in pectore).

2004

24.3. Janu Pavlovi II. byla předána ve Vatikánu mimořádná Cena Karla Velikého.

5.6. 103. zahraniční cesta: Švýcarsko (u příležitosti národního setkání mládeže).

14.8. 104. zahraniční cesta: Francie. Cesta papeže do Lurd jako součást oslav 150. výročí vyhlášení článku katolické víry (dogmatu) o Neposkvrněném početí Panny Marie.

7.10. Apoštolský list papeže Jana Pavla II. k Roku eucharistie „Mane nobiscum Domine“ (Pane, zůstaň s námi).

17.10. Zahájení Roku eucharistie - přímé televizní spojení mezi Vatikánem a závěrečnou mší 48. mezinárodního eucharistického kongresu v Mexiku.

27.11. Slavnostní navrácení ostatků sv. Řehoře Naziánského a Jana Chryzostoma ortodoxnímu ekumenickému patriarchovi Bartolomějovi I. z Cařihradu.

2005

23.2. Vydání 5. knihy papeže s názvem „Paměť a identita“.

2.4. Jan Pavel II. umírá

Jan Pavel II. odchází k Nebeskému Otcí...

Jak se volí papež

Konkrétní pravidla, která určují průběh volby nového papeže, obsahuje apoštolská konstituce papeže Jana Pavla II. "Universi Dominici Gregis", vydaná 22.2.1996. Právo zúčastnit se volby nástupce Jana Pavla II. má nyní 117 kardinálů.

Právo zúčastnit se volby nového papeže (konkláve) mají všichni kardinálové mladší 80 let. Konkláve, ze kterého vzejde nástupce papeže Jana Pavla II., bude největším v historii. Výjimečné bude toto konkláve také geografickou různorodostí svých účastníků.

117 kardinálů nadcházejícího konkláve pochází z 53 různých zemí světa. Jejich průměrný věk je 71 let a 7 měsíců. Nejstarším z účastníků konkláve je italský kardinál Marco Ce, který dosáhne věku 80 let letos v červenci. Nejmladším kardinálem je 52letý maďarský primas arcibiskup Péter Erdő. Kromě tří účastníků konkláve byli všichni ostatní jmenováni kardinály papežem Janem Pavlem II. Proto pouze kardinál William W. Baum (USA), kardinál Joseph Ratzinger (SRN) a kardinál Jaime Sin (Filipíny) byli již v minulosti účastníky konkláve.

Téměř polovinu ze 117 kardinálů, kteří zasednou v konkláve, tvoří Evropané. 46 jich pochází ze západní Evropy a 12 z Evropy východní. Konkláve se dále zúčastní 21 kardinálů z Latinské Ameriky, 14 ze Severní Ameriky, po 11 kardinálech z Afriky a Asie a 2 kardinálové z Oceánie.

Z jednotlivých států mají největší zastoupení Italové - 20 kardinálů. Z USA se konkláve zúčastní 11 volitelů, po šesti kardinálech přijede z Německa a Španělska. Nového papeže bude volit také 5 kardinálů z Francie a čtyři kardinálové z Brazílie a Mexika. Z České republiky se volby zúčastní pražský arcibiskup kardinál Miloslav Vlk.

Od posledního konkláve v roce 1978 se snížilo zastoupení italských kardinálů z tehdejších 23 % na současných 17%. Nebývale vysoké je zastoupení kardinálů z USA - 9,4%. Z vatikánských institucí se konkláve zúčastní 28 kardinálů (24%).

Mezi účastníky konkláve bude 20 členů řeholních řádů a kongregací - včetně 4 františkánů, 3 jezuitů a 3 salesiánů. 2 kardinálové v konkláve jsou členy Opus Dei.

Konkláve má být zahájeno mezi 15. až 20. dnem od smrti papeže. První den konkláve se všichni kardinálové s právem volby sejdou k ranní mši ve Svatopetrské bazilice ve Vatikánu. Poté se v průvodu odeberou do Sixtinské kaple, kde ještě téhož dne proběhne první kolo volby. V následujících dnech zpravidla probíhají dvě volby (skrutínia) dopoledne a dvě odpoledne.

V první fázi volby je pro zvolení nového papeže třeba dvoutřetinová většina hlasů. Pokud se tímto způsobem nepodaří zvolit nového papeže během prvních tří dnů konkláve, je vyhlášena maximálně jednodenní přestávka, během které mají kardinálové prostor k modlitbě a neformálním rozhovorům.

Volba poté pokračuje ve 3 kolech po 7 skrutíniích. Pokud ani pak není volba úspěšná, kardinálové s právem volby jsou svoláni kamerlengem - komořím (kardinál Eduardo Somalo Martínez), aby se dohodli na dalším průběhu volby. Souhlas nadpoloviční většiny kardinálů umožňuje změnu volebního systému v tom smyslu, že během následujících skrutínií může být nový

papež zvolen již pouhou nadpoloviční většinou hlasů, případně volbou mezi dvěma kandidáty, kteří v posledním skrutíniu získali nejvyšší počet hlasů.

Plnou a nejvyšší moc v církvi získává papež přijetím zákonného zvolení spolu s biskupským svěcením (jestliže zvolený kandidát není biskup, musí být po přijetí volby vysvěcen na biskupa co možná nejdříve).

Výsledek úspěšné volby konkláve oznamuje kardinál první jáhen, kterým je v současnosti kardinál Jorge Estévez Medina, z centrálního balkonu baziliky sv. Petra. Nový papež si volí jméno, je oblečen do příslušného roucha a z balkonu Svatopetrské baziliky poprvé pozdraví lid a udělí první papežské požehnání.

Všichni kardinálové, kteří se konkláve účastní, jsou zavázáni přísahou k přísné mlčenlivosti o všech věcech souvisejících s papežskou volbou a současně k dodržení všech ustanovení apoštolské konstituce "Universi Dominici Gregis". Přísahou mlčenlivosti je vázán také veškerý personál asistující při konkláve a zajišťující provoz Domu svatě Marty, kde jsou kardinálové ubytováni. Porušení této mlčenlivosti může mít za následek dokonce exkomunikaci.

Sixtinská kaple je zabezpečena proti všem druhům odposlechu. Je zakázáno používat nahrávací a záznamová zařízení. Hlasovací listky a veškeré poznámky z konkláve jsou po každé volbě spáleny. Výsledky každé volby jsou zapečetěny a později předány nově zvolenému papeži k uschování.

Během konkláve nesmí kardinálové komunikovat s dalšími osobami prostřednictvím dopisů, telefonů ani jiným způsobem. Stejně tak je jim znemožněn přístup k dennímu tisku, poslechu rádia a sledování televize.

Nejdelší a nejkratší konkláve v dějinách

Nejdelší papežská volba v dějinách trvala tři roky. Nejkratší konkláve jen několik hodin. Po smrti papeže Klementa IV. 29.11.1268 trvalo kardinálům téměř tři roky, než se 1.9.1271 shodli na kompromisním kandidátovi, kterým byl arcijáhen Tedaldo Visconti. Do dějin vstoupil jako papež Řehoř X. (1271-1276). Osmnáct kardinálů se tehdy kvůli volbě shromáždilo v biskupské rezidenci ve Viterbu. Do papežské volby zasáhly i úřady města Viterba. V polovině roku 1270 voliče v biskupském paláci zazdili. Po dalších kolech neúspěšné volby byla dokonce odkryta část střechy, aby byli vystaveni nepřízní počasí, a byli tak motivováni volbu neprotahovat. Snížen byl i přísun potravin. Papež Řehoř X. pak na základě své vlastní špatné zkušenosti nařídil roku 1274, že volba nového papeže se musí provádět na uzavřeném místě a s omezeným pohodlím. Tyto skutečnosti mají voliče motivovat ke zkrácení konkláve na nejkratší nutnou dobu. Konkláve, z něhož vzešel papež Julius II. (1503-1513), se uskutečnilo 31.10.1503 a trvalo naopak jen pár hodin. V roce 1939 byl papež Pius XII. (1939-1958) zvolen hned v první den konkláve. Svatý otec Jan Pavel II. (1978-2005) byl zvolen 16.10.1978 po dvou dnech.

Podle Vatikánu a zpráv ČBK

Na svém turné po Kanadě a Spojených státech opět zavítá do Chicaga

MIROSLAV GABRIEL ČÁSTEK

známý umělec, herec a člen třetího řádu sv. Dominika
s bohatým programem pořadů formou divadla jednoho herce

V pátek 15.dubna 2005 v 7:30 p.m.

v kostele Panny Marie Svatohorské 2412 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

bude mše svatá a po ní dramatizace románu

Grahama Greena

MOC A SLÁVA

s hudbou z díla Johana Sebastiana Bacha, kterou vybral **Martin Dohnal**.

V pořadu vypsaném z nejslavnějšího a nejčtenějšího autorova románu účinkuje **Miroslav Částek**.

Vrcholný román světového autora Grahama Greena vypráví o konfliktu katolické církve v Mexiku ve dvacátých letech minulého století. Stojí tu proti sobě kněz věčně na útěku a vydáný na pospas nejružnějším strádáním a poručík milice, představitel státní moci. Kněz v mnohém pochybující, nakonec však neúhybný, poručík přesvědčený o své pravdě, nakonec otřesen a nejistý. - *Vstup volný.*

V sobotu 16.dubna 2005 v 8:00 p.m.

v Besedním domě farnosti Panny Marie Svatohorské 2416 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

bude dramatická meditace o smyslu života

Antoine de Saint-Exupéryho

CITADELA

s hudbou a písněmi **Zdeňka Pololánika** v podání **Miroslava Částka**

Francouzský spisovatel Antoine de Saint-Exupéry je známý široké veřejnosti hlavně literárním dílem

Malý princ. Patří k humanisticky orientovaným autorům 20. století. Na díle Citadela pracoval

od roku 1936 až do tragického průzkumného letu dne 31.7.1944, z kterého se už nevrátil...

Zápisky s poznámkami nosil všude s sebou. S tímto dílem spojil své poslední roky života. V Citadele odhaluje smysl věcí, světa a života, jak k němu dospěl cestou osobního prožívání bolesti, lásky a víry.

V druhé části programu po přestávce vystoupí

HUDEBNÍ SKUPINA CIA – CHICAGO ILLEGAL ASSOCIATION

s koncertem Folk Rockové hudby

Vstupné \$ 8.00 - Občerstvení a nápoje zajištěny

V neděli 17.dubna 2005 ve 3:30 p.m.

v kostele Panny Marie Svatohorské 2412 S. 61st Ave. Cicero, IL 60804

bude mše svatá a po ní dramatická recitace básně

Václava Renče

POPELKA NAZARETSKÁ

s hudbou **Zdeňka Pololánika** recituje **Miroslav Částek**; výtvarná spolupráce - **Petr Dosoudil**

Jméno Václava Renče, autora několika knih básní, divadelních her, nesčetných překladů i veršů pro děti mělo být vymazáno z české literatury a z lidské paměti vůbec. V době jeho jedenáctiletého věznění (1951 – 1962) vznikaly verše psané na cigaretové papírky a tajně vynášené ze stalinských lágrů nebo častěji pouze zapamatované a znovu a znovu opakované a tím pomáhající přežít. Na prvním místě mezi ně patří verše Popelky nazaretské, která je básnickým holdem Panně Marii, královně matek i andělů, ale také každé ženě a matce, kráčejíci v jejích stopách. - *Vstup volný.*

Svec & Sons

Funeral Home

Owned and Operated by the Svec Family since 1915

6227 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, IL 60402

Private Parking

(708) 484-2050

(773) 242-2027

Zde mluvíme také česky

Divadelní společnost DECH

Vás srdečně zve
na premiéru hry se zpěvy

Lotrando a Zubejda

na motivy pohádek Karla Čapka
podle filmu Zdeňka Svěráka

V sobotu 30.dubna 2005 v 8:00 pm
v Besedním domě 2416 S. 61st Ave. Cicero, IL

Vstupné \$ 12,-
občerstvení zajištěno

Repríza bude tamtéž

v sobotu 7.května 2005 v 8:00 pm

KARLIN CLUBROOM FRIDAY NIGHTS, 2005

Dancing from 8:00 PM - Midnite

Karlin Hall and Club

5304 Fleet Ave, Cleveland, OH

For details and updates call:

216 - 883 - 4760 or 216 - 581 - 3708

April

1: FRANK MORAVCIK

8: "KARLIN RAFFLE"

15: JAM NIGHT WITH AL

22: BOB LUBECEK

29: AL MACHUSICK

May

6: FRANK MORAVCIK

13: AL MACHUSICK

20: JAM NIGHT WITH AL

27:

*J. Marik
Sons*

Funeral Home of Berwyn

Slouží české komunitě čtyři generace

6507 W. Cermak Road, Berwyn, IL 60402

Phone: (708) 484 - 6310

Barbara Marik Baken - Director

Owned by SCI Illinois Inc.

In Loving Memory of **Hedvika Bittner**

*Umlklo srdce znavené
přestalo bít,
budiž Ti, drahá maminko,
za všechno dík*

Born - MAY 2, 1944
Passed Away - March 12, 2005

**Bulířovi, Čeveličkovi
a ostatní přátelé**

Úmrtní oznámení

*Blahoslavní plačící,
neboť oni budou potěšeni.*
Mat 5, 4

*Oznamujeme všem přátelům a známým, že z života pozemského
do domova věčného byla v neděli 20.března 2005 povolána
naše drahá manželka, maminka, babička a sestra, paní*

Nellie Zlámal

z Munster, IN. ve věku 88 roků.

*Rozloučili jsme se s ní ve středu 23.března v kostele sv. Jana
a potom byla převezena do Chapel Lawn Memorial Gardens*

Děkuji touto cestou všem, kde se s ní přišli rozloučit, zvláště
Otcí Dušanu Hladíkovi, který koncebroval zádušní mši svatou
a pak vedl rozloučení na hřbitově a zároveň děkuji rodině pana
Josefa Šopíka, panu Karlu Švecovi, Karlu Chrobákovi i ostatním,
kteří se zúčastnili pohřebních obřadů jako zástupci České Misie
z Chicaga. Nechť Vás Nebeský Otec odmění za Vaši křesťanskou
lásku, kterou jste mi v době mého zármutku prokázali.

Děkuji také všem, kdo si na ni vzpomenu v modlitbě.

František Zlámal, manžel

Vděčná vzpomínka

*Se smutkem v srdci vzpomínáme druhého výročí,
kdy byl povolán na věčnost náš milovaný manžel,
tatínek, tchán, dědeček, strýc a bratr, pan*

Jan Šrotýř

z Berwynu, Illinois

Narodil se ve Valašském Meziříčí na Moravě
a v Americe žil se svou rodinou 51 roků.
Zemřel 29.dubna 2003 ve věku 87 let.

Současně vzpomínáme na

Zlatavu Janu Dulski,

kteřá zemřela 17.dubna 1985 před 20 lety.

Mše svatá za ně bude obětována 16.dubna 2005
v 6.30 večer v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru.

Prosíme všechny, kdo jste je znali, o vzpomínku v modlitbě.

Anna Šrotýřová, manželka
Anne a Donald Samways, dcera s manželem
Kathy, Kristine a Joe Dulski, vnoučata
Kristopher a Cassie, právnučata, Milan Šrotýř, bratr
v Austrálii a ostatní příbuzní

Vroucí vzpomínka

*Dne 2.května 2004 tomu bude 7 let,
kdy nás navždy opustila moje milovaná
maminka a babička, paní*

Anastázie Bártová

*Žiješ s námi ve vzpomínkách a s vděčností
vzpomínáme na Tvoji lásku k nám.*

Vzpomínková mše svatá za ni a za jejího zemřelého
mažela Josefa bude v sobotu 30.dubna 2005 v 6.30 večer
v kostele Panny Marie Svatohorské v Ciceru

Joseph Bárta, syn s manželkou Darlene
Joe a Daniel, vnuci

Úmrtí oznámení

*V hlubokém zármutku Vám
oznamujeme, že nás navždy
opustil náš drahý manžel,
otec, bratr, dědeček a
pradědeček, pan*

Adolf Moravec

Zesnul tiše po dlouhé nemoci v sobotu 12. února 2005
ve věku nedožitých 80 let.

Naposledy jsme se s ním rozloučili ve čtvrtek
17. února 2005 v kostele sv. Apolináře v Horšovském Týně.

*Mše svatá za něho bude obětována u Panny Marie
Svatohorské v Ciceru 7.května 2005 v 6.30 večer.
Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenu v modlitbě s námi.*

Jménem pozůstalých

Libuše Moravcová, manželka

Libuše Nováková a Adéla Jírová, dcery

Karel a Amálka Moravcovi, bratr s rodinou v USA
vnuci a vnučka

Karel Novák s rodinou, Libuše Hapalová s rodinou,
Jaromír Jíra, Martin Jíra a Jiřík Jíra

pravnuci

Kubík Novák a Tadeášek Hapal

Společnost pro Vědy a Umění (SVU) Chicago

pořádá velmi zajímavý cestopisný
program nazvaný

NEPAL (India)

v pátek 15.dubna 2005 v 6.30 hodin večer

*v budově MidAmerica Bank (4. patro)
5900 W. Cermak Rd. Cicero*

Ing. Václav Kures

pořídil abrevné video ze své cesty do Indie.
Přestože nepotkal záhadné bengálského tygra,
jeho záběry z mystického Katmandu,
indického Taj Mahalu a okolní krajina
Nepalu budou jistě velmi zajímavé a poučné.

Nenechte si ujít tuto jedinečnou příležitost shlédnout
krásný, barevný cestopis z této vzdálené země.

Dobrovolný dar \$3.00.

Věra Rokničová, Jednatelka SVU Chicago

CZECH RADIO SCHEDULE

for the Cleveland Area

WERE 1300 AM

Saturdays 2.00 – 3.00 p.m.

Host: Frank Moravec

Sundays 1.00 – 3.00 p.m.

Host: Joe Kocáb

Hledá se pečovatelka na 24 hodin

pro starší paní – neděle volné.

Volejte Bob 630 – 910 1993

Caretaker wanted

for lady, live in. Sundays off.

Call Bob 603 – 910 1993

CZECH CATHOLIC UNION

5349 Dolloff Road, Cleveland, Ohio 44127

Fraternal Life Insurance

Since 1879

1-216-341-0444

Elsie T. Malec, Secretary -Treasurer
Mary Ann Mahoney, President

Chicago Representatives

Loretta Moravec
1-708-484-3162

Dolores Jacklin
1-630-968-1292

POČÍTAČOVÉ SLUŽBY

POTŘEBUJETE

zrychlit nebo rozšířit svůj počítač?
zbavit se internetových reklam a virů?
připojit další počítač k Internetu?
převést video z kamery na DVD?
Nebo jen něco opravit...?

Volejte Marka: 773 - 501 2001

pcmark773@comcast.net

Práce na obnově Misijního domu pokračují, děkujeme všem dobrodincům a pomocníkům

Vážení přátelé a dobrodinci České Misie v Chicagu.

Jsmo naplněni jásavým Aleluja, které se rozezvučelo o slavnosti Zmrtvýchvstání Páně a zaznívá v této Velikonoční době. Přejeme Vám Kristův pokoj a lásku v srdci. Chtěli bychom Vám touto cestou poděkovat za Vaše štědré dary na opravy Misijního domu a vyslovit křesťanské Pán Bůh zaplat' za Vaši pomoc.

První etapa oprav se zdárně blíží ke konci. Prakticky hotovo je pět obytných místností a tři koupelny. Zde jsou již položeny nové podlahy a provedeny nátěry oken a místností jsou vymalo-

vány. Tyto prostory budou sloužit jako ubytování pro hosty a jako byt pro našeho kněze. Před dokončením jsou ještě dva obytné pokoje s koupelnou, nová kancelář, kam bude přestěhována redakce Hlasů národa a nová kuchyně a k ní přiléhající malá jídelna. Dokončení těchto prostor očekáváme v průběhu asi tří až čtyř týdnů. V uplynulém měsíci byla též provedena instalace nového teplovodního ústředního topení v polovině domu a udělána nová kotelna se dvěma plynovými kotli, které budou vyhřívat celý dům, a současně byly instalovány dva bojler na ohřívání teplé vody. Ústřední topení si vyžádalo částku \$ 23.000,- V další etapě plánujeme opravu dvou stávajících obytných místností a dvou starých koupelen. Pak bychom chtěli zahájit práce na rekonstrukci kaple a společenské místnosti a nakonec přijdou na řadu sklepní prostory, kde by měla být zřízena velká klubovna. Jsou před námi tedy ještě úkoly nemalé, a proto Vás snažně prosíme, abyste na nás podle svých možností pamatovali i nadále. Za Vaši pomoc předem srdečně děkujeme.

Za všechny naše dobrodince se stále modlíme a každý týden za všechny obětujeme mši svatou. Přejeme Vám hojnost Božího požehnání a vše dobré a zůstáváme se srdečným pozdravem.

*Rev. Dušan Hladík
a rada České Misie v Chicagu*

Na opravy přispěli následujícími dary:

\$ 1000,00
United Moravian Societies

\$ 600,00
Nejmenovaný dárc

\$ 500,00
Adele A. Vacek
Marie Vanagas
Ivo Krizek
Frank M. Skubal
Alliance
of Czechoslovak Exiles

\$ 300,00
Nejmenovaný dárc
Ladislav a Marie Murarik
\$ 250,00

St. Procopius Abbey
Karel Chrobák
Riza a Jarmila Batovski
\$ 200,00
Jaroslav a Zdenka Sudik
Patrik a Marta Vlach
Georgia M. Jencik
Christian Klima

\$ 150,00
Paul and Marta Rathen
Louis Rafaj

\$ 100,00
John A. Kuba
Bohemian Funeral Directors
Association
Josef and Anezka Kucera
Maria Jungle Schultz
Alena Pokorna
Leo M. Fischer

Miroslav a Eva Mizerak
Edward a Alice Vedral
Anthony Pozniak
George a Vera Sova
Blatnický Express Inc.
Pavel Cicha
Ladislav a Milena Kindl
Darina Arvajovicova
Jozefka Fano
Anthony a Ludmila Vyskocil
Martin Kostka
Marie Kohoutek

Zvláštní poděkování patří manželům Ladislavu a Marii Murarikovým, kteří téměř tři týdny bezplatně pracovali na vymalování pokojů a nátěrech nových oken, dveří, kabinetů a dalšího příslušenství. – Upřímně Pán Bůh zaplat'!

HLASATEL

Nejstarší česky psané noviny publikované v Americe, mající své čtenáře po celých USA i jinde. Servis nezávislých komentářů, zpravodajství a informací z ČR a z krajanského života.

Pište si o ukázkové číslo zdarma na adresu:

**HLASATEL, 2470 Brunswick Circle, Unit B1
Woodridge, IL 60517**

Jerry Jiráček

**Vás zve k poslechu hudby z naší vlasti
na rádiové stanici 1450 AM
v neděli v 9.00 am
a v úterý a ve čtvrtek v 9.30 pm**

KAMÍNKY

Čtení na pokračování

Občanská válka ve Španělsku

Ve třicátých letech minulého století byla světová veřejnost falešně informována o tuk zvané občanské válce ve Španělsku. Socialistickým ideám nakloněná inteligence dovedla šikovně zamaskovat, jaké nebezpečí tehdy hrozilo celé Evropě. Vždyť již Leninova teze o možnosti světové proletářské revoluce, vydaná v roce 1920 určovala trojí možnost cest vedoucích k zbolševizování světa.

1) Pomocí koloniálních a polokoloniálních národů.

2) Revoluci v nejvíce průmyslových státech.

3) Revoluci ve Španělsku, obdobně svojí sociálně-hospodářskou strukturou a kulturní úrovní předrevolučnímu Rusku a svým strategickým postavením, jež by sevřelo Evropu do komunistických kleští.

Ve třicátých letech III. internacionála pokládala za nejvhodnější začít s 3. cestou. Ve Španělsku „Frente Popular“ (Lidová fronta) pod vedením Moskvou poslaných a financovaných agitátorů a řemeslných revolucionářů III. internacionály se dostala podvodně provedenými volbami k moci. Zavraždění nacionalistického poslance Calvo Sotela zakončilo řadu zločinů těchto lidí. A to byl počátek občanské války ve Španělsku. Jelikož v té době byla v Československu komunistická strana na počet obyvatel procentuelně jedna z nejsilnějších stran v Evropě a zorganizovala brigádu na pomoc „rudým“, vlastenecký inženýr František Viceník vydal nákladem Českého deníku v Plzni v roce 1937 spisek nazvaný „Zvěrstva rudých ve Španělsku“, ve kterém uveřejnil očitě svědectví pravoslavného kněze, který se ocitl se svou rodinou ve španělsku právě v době, když tam vypukla revoluce, ve které došlo k pronásledování křesťanů, jež se vyrovnalo, ba někdy i předčilo pronásledování v prvních třech stoletích od Nerona po Diokleciána. Je jisté správné, abychom se seznámili s okolnostmi a dobou, kdy do martyrologia katolické Církve byly během španělské revoluce připojeny desítky tisíc mučedníků, z nichž desítky byly oficiálně prohlášeny za svaté a cti oltáře dosáhl i první mučedník cikánského původu blahoslavený Mala Jimerez Ceferino, který byl umučen proto, že skrýval katolického kněze. Zmíněný spisek budeme v rubrice Kamínky nyní otiskovat na pokračování.

Jak jsem se dostal do Španělska

Byl jsem činný jako misionář 5 let v Jižní Americe, z toho 7 měsíců v Belgickém Kongu v Africe. Jako pravoslavný

kněz jsem byl ženatý. Kněží východní církve se žení. Z Argentiny jsem přijel do Casablanky koncem června 1936. Na dva týdny jsem musel přerušit cestu, poněvadž moje sedmileté děcko bylo nemocné. V Casablance jsem poznal důstojníky z cizinecké španělské legie, a ti mne prosili, abych přijel do Tangem, kde je mnoho legionářů vyznání pravoslavného, abych tam vykonal bohoslužby. Po dobu bohoslužeb, i po bohoslužbě, jsem byl fotografován ve společnosti důstojníků. Tyto podobenky jsem si vzal s sebou na památku. Když jsem vykonal všechny obřady, chtěl jsem jet s rodinou do Rumunska. Poněvadž cesta po moři byla by pro děti obtížná, jel jsem nejkratší cestou do Gibraltaru a přes Španělsko. Na této cestě onemocněla moje čtyřletá dceruška a musela být dopravena do nemocnice v Malaze.

To bylo 17. července. Toho dne vypukla revoluce ve Španělsku. Když se po několika dnech zdálo, že dítěti je lépe, ačkoliv nebylo úplně zdravé, anglický konsul mi radil, abych s rodinou jel do anglického Gibraltaru, protože nebylo jiné možnosti, než léčit dítě v Malaze. S ohledem na nebezpečí revoluce radil, abych jel přes Portugalsko, Atlantickým mořem a Francií, nikoliv přes Španělsko. Abych vyřídil formální věci odjezdu, musel jsem jet se ženou a starším děckem do Madridu. Ve vlaku madridském byly každou hodinu prohlídky dokumentů, které prováděli rudí milicionáři. Při každé prohlídce bylo několik cestujících zatčeno a v jednom případě dva zastřeleni. Za těchto okolností se konala cesta do Madridu.

Zatčení a tragedie mé rodiny

Před samým Madridem, při poslední prohlídce byly u mne nalezeny podobenky, které byly zastrčeny v papírech. Byl jsem hned s rodinou zatčen. Fotografie vzbudily u rudých podezření, že jsem Francovým vojenským knězem a že jsem špión. Byl jsem odloučen od ženy i děcka a po dvou týdnech jsem se dověděl o hrozném osudu obou.

Sedmileté děcko bylo shozeno od rudých krvežíznivců ze 4. poschodí kasáren dolů na kamennou dlažbu, kde zůstalo ležet s tělíčkem roztráštěným. Matka, která se na tu hrůzu musela dívat, byla raněna srdeční mrtvicí a na místě zemřela.

Já sám jsem byl odsouzen lidovým soudem k smrti a díky anglickému vyslanci mi byla udělena milost a trest změněn na dvacetiletý žalář.

Teror a žaláře v Malaze a cynismus rudých

Po měsíci všichni zatčení byli z Madridu vyvezeni. Dostal jsem se s jedním belgickým knězem redemptoristou do Malagy. Dali nás do místnosti, ve které bylo místa pro 12

posteli - nás však tam bylo 120. **Největší teror**, jaký ve Španělsku byl, byl v **Malaze**. Tam život lidský neměl žádné ceny, závisel od libovůle **milicionářů**, kteří byli **pány života i smrti**. Nebylo dne, aby několik osob z každé místnosti nebylo zavražděno. Každé otevření dveří znamenalo smrt. Bestiální teror v Malaze neznal mezí. Když jednou za týden byla zatčeným povolena **procházka**, vyžádala si **vždy několik životů**.

První naše procházka v Malaze měla takovýto osud: na procházce bylo několik set zatčených, mezi nimi ženy i děti. Šli jsme kolem dvora a ve středu stáli rudí milicionáři. **Komandantem** tohoto vězení byl komunista **Jankel Midlin**, krejčí z Oděsy - Žid. Stanul ve středu dvora a pravil, že mu **Bůh telefonoval, že potřebuje 15 dušiček**, které by se modlily za vítězství generála Franca a hlasitě k nám pravil: „**Vidíte, že ani Bůh Vašeho Franca nechce vyslyšet. Tak, soudruzi, 15 duší expres k Bohu!**“ V 5 minutách z našeho středu bylo milicionáři zastřeleno 15 osob. Ostatní, kteří vše na vlastní oči viděli, šli, jako by pozbyli rozumu. Když červený oděský kat viděl v našich tvářích pohnutí, začal hlasitě naříkat, že je mu nás strašně líto, jak jsme nešťastní a že musí poslat **jednu duši k sv. Petru**, aby se za nás u Boha přimluvil, by Bůh nás vysvobodil z komunistického vězení a protože sv. Petr zná jen latinu, tedy delegát **musí být kněz**. **Všechny kněze**, kterých bylo přes čtyřicet, vzali do středu, každému mířili revolverem na hlavu a ptali se, zda chce jít někdo dobrovolně jako delegát. Jednoho potom zastřelili. Po té hrůze se k nám Žid Midlin obrátil se slovy: „**Vy fašističtí psi, každého z vás a všechny fašisty, národovce čeká totéž od komunistů. Zašlápneme vás jako zmije. Celé Španělsko je ovládnuto rudou armádou, v Paříži a v Římě je již sovětská vláda. Dnes nebo zítra bude sovětská vláda v celém Německu. Polovina fašistů přešla k bolševikům, druhá polovina byla zavražděna. Také v Belgii je sovětská vláda. Sovětská vláda i teď každému fašistovi promine jeho politické provinění, když se dobrovolně přihlásí do služeb lidové fronty.**“ My ovšem, protože jsme neměli žádné zprávy, ani se nedostali k novinám jsme se domnívali, že to všechno je pravda. Rozumí se však, že se nikdo nepřihlásil. Všechny nás zahrnali zpět do místnosti, dva dny nám nedali ani vodu a vůbec žádnou potravu. **Takové výjevy byly po každé procházce.**

Když jsme šli na **procházku**, zdálo se nám, že jdeme na **popravu**, neboť nikdo nevěděl, kdo zůstane a kdo se vrátí. Jednou, když se nestala žádná vražda, nás v noci **všechny vzbudili**. Museli jsme jít ven a Midlin křičel, že ve dne **zapomněl poslat pět dušiček**, tedy, že musíme dát úrok ještě v jedné osobě. **Šest osob bylo zavražděno**. To se někdy opakovalo, že obětí s úroky bylo 10 až 15 osob.

Když bylo **nějaké vítězství rudých oddílů**, tož na počest tohoto vítězství se konaly **vraždy** a když rudí měli **porážky**, **vraždili ze zlosti**. Někdy byly vraždy konány na počest **Stalina, sovětského Ruska a III. internacionály**. Když Francova armáda **dobyla Toledo**, bylo **zavražděno** z našeho vězení 250 **záložníků**, občanů z Toleda, ve dvoře před našima očima jako **odveta** za to, že prý generál Franco vraž-

dil proletářské děti, což samozřejmě nebyla pravda.

Jednou přišli rudí do naší místnosti a poněvadž byla ta místnost ve vězení nejmenší a zatčení většinou onemocněli, **dali nás 60 do nějakého sklepení**. Nevěděli jsme, že se má odehrát scéna hrozně surová. Rudí nám **rozkázali, abychom se radovali**, že jsme dostali hezký salon, buržoazně zařízený a žádali, **abychom z radosti tancovali**. Na naší tváři však žádá radost nebyla. A když nikdo nepřistoupil k tanci, jeden z rudých řekl svým soudruhům, že on **zaranžuje sólový tanec**. Vybral z nás nejstaršího člověka. Byl to osmdesátiletý kněz. Tomu poručil, **aby tančil tango**. Když stařeček **odřekl** a pravil, že on nanejvýš se může za něho modlit, že ve svém životě nikdy netancoval a tančit neumí, rudí mu řekli, že mu dají hezkou ženu za **partnerku** a pak jistě dostane k tanci chuť. Vybrali za obět **mladou hezkou ženu gymnasijního profesora, který byl před několika dny zavražděn** a jež byla dána do vězení. Poněvadž ani ona neměla odvahy tančit, začali si z nich dělat posměšky a vtipy. Soudruzi se smáli aranžéru, že tanec neuskutečnil, což ho tak rozezlo, že **udeřil kněze a s ženy strhl šaty**.

To vše se dělo s nevylicitelnou surovostí. Když oba nešťastní nechtěli tančit, **ubili ukrutně kněze i ženu**, čím kdo mohl, takže mozek i krev potřísnily celou místnost. **Obě mrtvoly byly tři dny ponechány mezi námi v místnosti. Po té paní zůstaly dvě malé dcerušky**, které přicházely každý den - až do našeho odvezení do Leridy - před bránu a vždy **čekaly na návrat maminky**, aniž by tušily, jak hrozným, způsobem zahynula. Milicionáři jim říkali, že se vrátí.

Jednoho dne zvěstovali rudí: „**Baskové drží s lidovou frontou, táhnou do boje proti Francovi, kněžstvo jde s rudou vládou, proto se dává duchovenstvu svoboda.**“ Přinesli do žaláře mešní roucha a nádobí, duchovním **dovoleno sloužit mši svatou**. Veliká radost. Bylo to jako v katakombách. Všichni ze zpovídali, všichni chtěli přistoupit ke stolu Páně. **Nejstarší kněz** začal sloužit mši svatou. Dveře byly otevřeny, všude číhala stráž rudé sběře. V okamžiku, kdy pronášel kněz konsekrační slova, spustil jeden z bolševiků pronikavý řev, že rozumí latině, že slyšel zřetelně **modlitbu kněze za porážku rudých a za vítězství Francovo nad vládou**. Na tento křik **vrhli se rudí na kněze**, strhli mu mešní roucho s těla, bili ho a potom zastřelili dvěma ranami z revolveru. Mrtvola byla zase dva dny ponechána v místnosti. Když bolševici po několika dnech **na frontě utrpěli porážku**, vytáhli strážní svévolně **10 zajatých a na chodbě je zastřelili**, což museli ostatní pozorovat. Byla to hrozná muka a ti, kdo ještě byli na živu, záviděli těm, kdo dotrpěli.

Ve vedlejší místnosti byl uvězněn jeden **španělský protestantský farář**, který byl obviněn, že je Hitlerův špion. Byl vdovcem a měl u sebe **pětiletou dcerušku**. Jednoho dne byl tento farář lidovým soudem, který byl za tím účelem svolán, **odsouzen k smrti**. Nato uchořili rudí katané **jeho dítě za nohy a tloukli jím zuřivě o zed'**, takže v několika okamžicích bylo mrtvo. Po třech dnech na to byl **nešťastný otec**, který musel na tu hrůzu patřit, **popraven**.

Pokračování příště.

VYDEJTE SE S NÁMI PO STOPÁCH HISTORIE

Wratislawové z Mitrowitz

Erb Wratislawů z Mitrowitz
s červeno-černým polceným štítem

Podle legendy jsou Wratislawové z Mitrowitz potomky českého přemyslovského knížete Vratislava II., korunovaného v roce 1086 na českého krále.

Erb tohoto rodu je vskutku zajímavý. Dominuje mu tak zvaná pohanská koruna, heraldicky poměrně vzácná. Neobvyklá je také příkrývka erbu ve formě knížecího pláště a zároveň červeno-černě polcený štít. Také jméno Vratislav bylo u Přemyslovců oblíbené a často používané.

V paměti rodu je uchován osud **Zdeňka Wratislava**, který padl v roce 1278 spolu s Přemyslem Otakarem II. na Moravském poli. Také i cesty osudu **Jana Wratislava**, generála císaře a krále Zikmunda. Podle pověsti Jan Wratislaw padl u černomořské Nikopole v bitvě s Turky. Spolu s ním prý padlo i jeho 12 synů. Jeho poslední, třináctý syn, se pak měl stát praotcem všech Wratislawů z Mitrowitz.

Wratislawové z Mitrowitz patří ke starým českým rodům. V polovině 15. století získali statek Mitrowice u Sedlčan

a pomáhali Oldřichovi z Hradce v odboji proti Jiřímu z Poděbrad, který uvěznil Oldřichova otce. Později se tento Wratislaw stal purkrabím Pražského hradu.

Z přelomu 16. a 17. století k nejznámějším členům rodu patří **Václav Wratislaw** (1576 – 1635). Po studiích v jezuitské koleji v Jindřichově Hradci se účastnil jako mladík cesty do Istanbulu s poselstvím císaře Rudolfa II. V průběhu jejich daleké cesty se politická situace změnila a nepřátelství mezi Vídní a tureckým sultánem se obnovilo. V Istanbulu turecký sultán dal celé poselstvo uvěznit a zakovat do želez. Nakonec poselstvo bylo z pokynu sultána posláno na galeje. Až po několika letech byli tito nešťastní vyslanci osvobozeni. Proto si Václav Wratislaw vysloužil přezdívku „Tureček“.

Po návratu do Čech Václav Wratislaw sepsal své dojmy z cest a zajetí. Kniha poprvé vyšla tiskem v roce 1777 pod názvem „Příhody Václava Vratislava, svobodného pána z Mitrovic, které on v tureckém hlavním městě Konstantinopoli viděl a v zajetí svým zkusil.“ Tento cestopis byl pak z češtiny přeložen do němčiny, angličtiny a ruštiny.

V roce 1602-1603, v době vpádu Bočkajovců na Moravu, se stal Václav Wratislaw velitelem pomocného vojska vyslaného českým sněmem na Moravu, v té době plněnou hajduky a Turky.

Vilém Wratislaw bojoval ve vojsku císaře Rudolfa II. Na počátku 17. století byl přijat do panského stavu a v roce 1620 povýšen do stavu hraběcího. Byl členem řádu maltézských rytířů. Členem tohoto řádu byl i **Adam Wratislaw**, který se v polovině 17. století účastnil bojů s Turky a v několika bitvách také velel námořnímu maltézskému vojsku, **František Wratislaw**, jeho bratr, zemřel v roce 1684 ve funkci nejvyššího převora řádu maltézských rytířů přímo na Maltě.

Wratislawové bojovali ve vojsku a pů-

sobili i v diplomatických službách. **Jan Václav Wratislaw** působil v diplomatických službách vídeňského dvora. Žil v letech 1669-1712. Byl osobním přítelem slavného vojevůdce prince Evžena Savojského. Jan Václav Wratislaw zvláště významné diplomatické aktivity rozvíjel v Anglii i v Rusku. Vyjednával také se švédským králem Karlem XII. Na sklonku svého života byl jmenován nejvyšším kancléřem Království českého.

Adam Wratislaw si zvolil církevní kariéru. Byl biskupem královéhradeckým, pak litoměřickým a nakonec se stal arcibiskupem pražským. Avšak zemřel nečekaně v roce 1733 na cestě do Vídně, nestačil ani svou novou funkci plně převzít.

Ve vojsku polního maršála Jana Josefa Václava Radeckého sloužil **Evžen Wratislaw** (1786 - 1867), bojoval pod velením maršála Radeckého v Itálii a za zásluhy byl Evžen Wratislaw vyznamenán Řádem zlatého rouna a vojenským Řádem Marie Terezie.

Na přelomu 18. a 19. století byl i rod Wratislawů ovlivněn osvícenstvím a projevoval vlastenecké citění. Výborný znalec genealogie české šlechty Petr Mašek ve své knize „Modrá krev“ k velkým vlastencům z rodu Wratislawů především řadí **Antonína Wratislava**, který byl členem pražské zednářské lóže, pak **Františka Josefa Wratislava** (1775 - 1849), který byl nadšeným příznivcem Františka Palackého, dále **Josefa Wratislava** a **Evžena Wratislava** (1855 - 1897). Wratislawové patřili mezi zakladatele a mecenáše Národního muzea, podporovatele Královské české společnosti nauk a mecenáše Národního divadla.

Do 20. století přežila první větev Wratislawů na zámku Dírná a Myslkovice na Tábořsku. Druhá větev, s titulem Wratislaw z Mitrowitz a Schönfeldu, vymřela po meči na prahu 20. století na zámku v Kolodějích.

Z první větve Wratislawů žijí ještě Wratislawové na Novém Zélandu. Jak uvádí historik Dr. M. Buben, losovali dva bratři **Arnošt Zikmund Wratislaw** a **Maxmilián Josef Wratislaw** v roce 1948 o to, kdo zůstane doma a kdo půjde do zahraničí. Arnošt Zikmund Wratislaw emigroval a usadil se na Novém Zélandě, kde také koncem roku 2002 zemřel na následky tragické nehody. Mezi krajany byl velmi oblíben. Na Novém Zélandě žijí jeho potomci: syn a dcera.

Příbuzenskými vztahy byli Wratislawové z Mitrowitz spojeni s Dobřenskými, Zejdlici, Hložky ze Žampachu, Šternberky, Kolowraty, s Černíny, Gerštorfy, Bubny, Schwarzenberky, Berchtoldy, Thuny a dalšími.

Ludmila Wratislawová z Mitrowitz byla ženou neobyčejně krásnou, jak o tom svědčí její portréty na hradě Buchlově a na zámku v Buchlovicích. Tento je od malíře Karla Ždánika.

Ženy z rodu Wratislawů vynikaly ušlechtilostí ducha a mimořádným půvabem. Velké úcty a obdivu v městečku Buchlovice požívala krásná **Ludmila Wratislawová z Mitrowitz**, choť hraběte Zikmunda Berchtolda.

K obyvatelům Buchlovic se chovala vstřícně a vlídně. Mluvila velmi dobře

česky, zajímala se o českou historii a tradice našeho regionu. Pomohla tam, kde bylo třeba.

Když ji rodiče uváděli do společnosti, byla nejkrásnější komtesou v Praze i ve Vídni.

Vdala se z lásky a to za hraběte Zikmunda Berchtolda z Buchlovic. Jejich manželství bylo považováno ze ideální. Měli 3 děti: 2 dcery a 1 syna.

Protože však neštěstí nechodí po horách, ale po po lidech i tato šťastná rodina prožívala těžké chvíle. Hrabě Zikmund Berchtold se zapojil v Uhrách do protihabsburského povstání Maďarů v roce 1848 a byl odsouzen k smrti oběšením.

Jeho choť Ludmila byla zoufalá. Ve Vídni prý na kolenou prosila soudce o milost pro svého manžela. Požádala o audienci u císaře Františka Josefa I., poprosila o přimluvu císařovnu Alžbětu. Mimořádná krása a velké zoufalství hraběnky Ludmily ve Vídni vzbudily sympatie. Hrabě Zikmund Berchtold obdržel milost, avšak s určitými podmínkami. Zvěstovatelem této šťastné zprávy byla v Buchlovicích sama Ludmila. Předtím se svěřila manželovi, že pokud ve Vídni neuspěje, celý její další život se ponoří do soumraku a ona se pak bude oblékat jen do černých šatů. Zikmund příjezd Ludmily do zámku Buchlovice čekal velice netrpělivě. Bude oblečena v černém? Na nádvoří vjíždí kočár a Zikmund kráčí vstříc svému osudu. Otvírají se dveře kočáru a Zikmund uvidí rozkošný bílý střevíček své paní. Bílá barva znamenala pro Zikmunda život. Beze slova Zikmund podal ruku své paní a v úctě sklopil hlavu vědom si toho, jakou tragedii jeho choť prožila a jakou obět pro jeho záchranu podstoupila. Shromážděné služebnictvo radostně tleskalo. Celé Buchlovice si oddechly.

Původní trest smrti provazem změnil císař na doživotní vězení, naštěstí pro hraběte Zikmunda na buchlovickém zámku. Ale přitom musely být splněny dvě podmínky: hrabě Zikmund Berchtold se nesměl vzdálit od svého buchlovského panství na vzdálenost větší než 10 km a do konce života musel nosit kolem krku šňůru z červeného hedvábí, na níž měl být oběšen.

Zámek v Buchlovicích

Hraběnka Ludmila velice obětavě pomáhala překonávat odloučenost manžela od velkého světa. Povzbuzovala svého manžela, aby se věnoval svým koníčkům, třídil své sbírky, věnoval se korespondenci se zajímavými osobnostmi. Zvala na hony do buchlovských lesů osobní přátele hraběte Berchtolda, zámek Buchlovice vskutku hostil vzdělanou společnost, ve které jako skvost zářil půvab Ludmily a celá její ušlechtilá osobnost prostoupená láskou a pochopením. Každý všední den se obětává Ludmila snažila Zikmundovi obohatit a zpříjemnit. Ludmila byla nejen vzornou manželkou, ale také citlivou, laskavou a milující matkou. Ludmila se rozloučila navždy s velkým světem a žila jen pro svého manžela a své děti. Její nenadálý odchod na věčnost citově zasáhl celé Buchlovice. Smrtí Ludmily se Zikmundovi zhroutil celý svět, nechtěl žít. Zemřel necelé 3 měsíce po jejím odchodu, aniž si sáhl na život. Stalo se tak koncem roku 1869 v Buchlovicích. Oba manželé, hrabě Zikmund Berchtold se svojí choť Ludmilou, rozenou Wratislawovou z Mitrowitz, jsou pohřbeni v rodinné hrobce v kapli svaté Barbory na kopci Modla nedaleko hradu Buchlova. Kaple je obklopena tajemnými a hlubokými lesy Chřibů.

*Ing. Alena Kulheimová
Česká republika*

MLADÝM

Lid měděné sekery (4)

Babička se vrací domů

„Podívej, Žapsko! Babička Uztdaija se vrací domů. Byla nakoupit obilí. Jestlipak víš, jak dostala své jméno? Jednou jsem byl na lovu a zastřelil jsem samici kozorohce. Mrtvou kozu jsem přinesl domů a také jsem přivedl živé její mládě. Maso kozy jsme měli na mnoho dní a babička se rozhodla, že si mládě ochočí k práci. Tak jak mladý kozoroh dorůstal, dělala mu babička větší a větší postroje, uzdy a opratě a zvíře krotila. Stala se v tom opravdovou umělkyní. Na západě Baskové nazývají postroj na zvířata uztai a my mu zde říkáme uzda. Podle toho dostala babička jméno Uztdaija. S našimi sousedy Basky máme mnoho podobných slov. Tak se můžeme domlouvat při výměně zboží a předávat si různé informace. Dám ti hned jeden příklad. Korozoh, kterého babička přivádí táhne náklad zrní. Baskové mu říkají zitu a my mu říkáme žito.“

„Vítám tě domů Uztdaijo! Mám pro tebe dvě dobré zprávy. První je, že se Hjogo vrátil z lovu kozoroha. Čerent mu ukradl sekeru, ale já jsem mu už udělal novou. Hlavně že se vrátil živý, i když je trochu poraněn na ruce. A druhá novina je, že Žapska zůstane pár dnů s námi, aby se zde naučila některým věcem potřebným pro život.“

Žapska běží babičce naproti a volá: „Babičko, já jsem přišla, abych se od dědečka a od tebe učila. Chci se naučit jak lovit zvířata, sbírat lesní plody, pěstovat zeleninu a obilí, vařit a šít, dělat luky a hudební nástroje.“ „To je dobře, moje milá,“ odpovídá babička malé vnučce, „ale musíme to vzít jedno po druhém. Nejlepší by bylo, kdybych tě dnes vzala s sebou k Matazaholovi, který by ti ukázal, jak dělá luky a mnoho dalších věcí.“

Jak Matazahol dělal luky, splétal struny a krásně hrál

Odpoledne se Žapska s babičkou vypravily k Matazaholovi. „Ahoj Žapsko. Ty jsi ale vyrostla od té doby, co jsem tě viděl naposledy. Ukážu ti, jak se udělá dobrý luk. K jeho zhotovení nestačí nějaký obyčejný proutek na jehož konce uvážeme provázek. Je třeba kvalitní dřevo. Nejlepší má tis. Můj dědeček a otec jich vysázeli celý les. Tis roste dlouho a má husté dřevo. Každý rok strom zesílí o nepatrný kousek, když kmen uřízneme vidíme tam letokruhy, každý rok je jeden kruh. Divoký tis jich má na tloušťku prstu asi deset, my ale stromy pěstujeme a osekáváme jim větve takže rostou pomaleji takže mají na tloušťku prstu často až 30 letokruhů. Takový strom než doroste tloušťky lidské paže musí růst 4 až 5 generací. Takové dřevo je velmi pevné a pružné. Z něho se vystrouhá luk, který se ohne do oblouku a mezi konce se napne tětíva. Čerent neumí pěstovat stromy, dělá si luky jen z divokých tisů a proto mu nestřílejí tak daleko jako nám a často se lámou. Luk potřebuje také dobrou tětívu. My na to používáme šlachy z noh kozorohů. Ty splétáme do provazců. Baskové jim říkají mataza, my známe název motouz. Mě dali podle toho jméno Matazahol. Lidé si ke mně chodí pro luky, ale ještě častěji pro tětivy, které používají i jako struny na hraní. Když se totiž k luku přidá dřevěný kotlík, můžeš na něj hrát jako na hudební nástroj a druhý luk používáš jako smyčec. Luk můžeš používat i jako vrták k provrtání dřeva i kamene a také se používá k rozdělávání ohně, když jím točíme hůlkou mezi dvěma dřevy.“

Když Matazahol všechno Žapsce ukázal, posadil se a začal hrát na svůj luk. Hned se seběhlo mnoho sousedů a dlouho naslouchali jeho radostným i tklivým melodiím.

*Ve spolupráci s Petrem Jandáčkem
připravil Karel Chrobák*

Our Lady in Sri Lanka

There are many shrines all over the world that have special devotion to Our Lady that we have never heard about. We have visited or heard of so many shrines to Our Lady in the Americas and Europe. Only recently, because of the destruction of the December 26, 2004 Asian tsunami, have we learned of a shrine in Sri Lanka called Our Lady of Matara. Located in the southern-most tip of Sri Lanka, facing the sea, it is the site of pilgrimage each September of some 200,000 Catholics. Catholicism is the third major religion of the area after Buddhism and Hinduism.

Pilgrims converge on this spot because of a miraculous statue of the Blessed Virgin and Child Jesus. Many miracles are attributed to veneration of this statue. It is made of a solid piece of ashwood. Our Lady's mantle is blue and her dress red.

In the past there was a cholera epidemic which claimed the lives of many in the area. Catholics prayed through the intercession of Our Lady of Matara for deliverance from this disease. The statue was carried in procession through the streets of the

city. Even non-Catholics took part in the procession and after a few days the epidemic ceased. Even today, non-Catholics join in the feast-day celebration in September to pray for Our Lady's intercession for their needs and a blessing.

This beautiful statue has an interesting history. About 100 years ago it came out of the sea. The recent tsunami swept it back into the sea but to the relief and joy of the local people, it was recovered three days later.

The statue was found in 1907. Fishermen hauled the huge wooden crate out of the sea and found the beautiful statue untouched by the sea water. They gave it to the parish priest in Weligama which is a small fishing village where men fish while standing on stilts. Eventually the statue was placed in nearby St. Mary's Church in Matara. The church, now known as Our Lady of Matara, has some 200 parishioners.

On December 26, 2004, Fr. Charles Hewawasam was celebrating Holy Mass with about 100 parishioners. As he began to give out Holy Communion, he heard a woman's scream, looked up and saw a van wobbling toward the church. It was such a strange, unsettling sight that he yelled to the congregation to run. Only after reaching the second floor of the adjacent building did he realize that the van was being pushed by the waves of the sea.

As the first wave of the tsunami withdrew, Fr. Charles went back into the church to rescue the precious statue of Our Lady that Catholics of Sri Lanka love so much. But the statue had disappeared from its glass case. One young boy who saw it disappear said it headed straight out to

sea as if propelled by a motor.

Fr. Charles survived but he lost some 20 of his congregation one of whom was a Sister of Charity who was about to distribute communion. She was in her seventies and died on the spot. She was found trapped in the sanctuary. The priest and another sister had a narrow escape though they had the shock of their life.

Miraculously the statue turned up in three days less than a mile from the church in the back yard garden of a Buddhist resident who returned it to the church. Perhaps it is no accident that it was lost for three days. The people feel a strong solidarity with her. After all, she experienced the same trial as they did and returned nearly intact. The scepter she held in her right hand is gone, but the crown of the Child Jesus that she holds is still on his head. Fr. Charles feels that the statue's return is a sign of hope and faith that God will help them recover from the tsunami tragedy. He remarked that she came from the sea and she knows how to swim!

Kay Mule

The Medjugorje Star 1/2005

Paths of Glory and Tribulations

The first decade of the twentieth century was marked primarily by labor unrest brought about by workers striking for higher wages and shorter working hours. At this time there were also several new political parties and civic organizations which entered the social arena.

1900

January – March. The beginnings of another cycle of economic crises resulting in coal miner strikes, especially near Ostrava and in the northern and western Bohemia.

On January 19th the new civil service government system came into existence under the leadership of Ernst von Koerber. His attempts to quell the ethnic disputes which hampered the economic development of the Austrian monarchy led him to present his own version of a compromise aimed at solving the multi lingual problems. The party of Young Czechs (Mladočeši), however, rejected his proposals and his cabinet therefore began to focus on the area of socio-economic problems such as sanitation of cities, regulations of rivers, construction of railroads and construction of public buildings. Any permanent solution of the language and cultural problems was pushed aside.

March – April. T. G. Masaryk and his followers founded a new Czech Populist – Realistic Party (Strana lidová – realistická) which, however, failed to gain massive support. Six years later (in 1906) it merged with a group of progressionists to form the Progressive Party (Strana pokroková).

The Czech – Moravian machine factory in Prague produced the first steam locomotive "Na zdar". Its success led to a large scale production of this prototype.

The Czech National Council was founded in June of 1900 as a non-political institution for the co-ordination of nationalistic activities and to rival the Whitsunday program of German political parties established in 1899.

A progressive movement known as *Katolická moderna* (Catholic Modernism) began to develop especially among the young educated catholic laymen and young clergymen. The movement was headed by Xaver Dvořák, Sigismund Bouška and Jindřich Šimon Baar. They advocated reforms of practical nature: modernization of church institutions, Czech liturgical language, voluntary celibacy, improvement of social conditions for priests and their education. The movement met with strong opposition of higher church hierarchy and was dissolved after 1907.

The music world lost a great Czech composer Zdeněk Fibich (born in 1874), but on the other hand it gained another rising talent in Josef Suk (born in 1874). This son-in-law, pupil and protégé of Antonín Dvořák (1841 – 1904) published some of his early compositions at the turn of the century. Antonín Dvořák himself composed his most famous opera *Rusalka* which was received with great enthusiasm by both the critics and the general public.

Alfons Maria Mucha (1860 – 1939), the leading Secession painter and illustrator's graphic and plastic works embellished the halls of the World Art Exhibition in Paris.

Main Station (Wilsonovo nádraží) in Prague

1901

The 4th Sokol Slet took place in Prague. The same year also witnessed the establishment of the Czech Soccer Union (Český fotbalový svaz) and the Czech Tennis Association (Česká tenisová asociace).

Toward the end of 1901 the construction of the Main Railroad Station in Prague (Later known as Wilsonovo nádraží) was begun by one of the foremost architects of that period, J. Fanta.

Other Secession projects included Peterka's villa by J. Kotěra (1899), the Prague Municipal house (A. Balšánek, O. Polívka 1902 – 1911), perhaps the most opulent and most representative of all Art Nouveau buildings in the capital city. The Secession style manifested itself in sculptural monuments such as that of Jan Hus in the Old Town Square created by L. Šaloun (1903 – 1915) and the monument of František Palacký (S. Sucharda 1905 – 1907) featured in the recent issue of *Hlasy národa*.

The music composer Leoš Janáček (born in 1854 in Hukvaldy, Moravia) introduced to the public his opera *Její pastorkyňa* (Jenůfa) conceived in an avant-garde style which did not receive wide acceptance until 1916.

1904

The world mourned the passing of Antonín Dvořák, an undisputed giant of Czech and global music.

The literary periodical *Máj* reproduced some of the first drawings of the talented folk artist Josef Lada (born in 1887).

1905

Between September and November there were numerous mass demonstrations taking place in several major cities of the monarchy. The purpose of these public demonstrations was the demand for major reforms of the voting rights formerly promised by the emperor's favorite political leader and on-and-off Prime Minister Paul Gautsche.

The attempt to establish a second Czech university in Brno resulted in street skirmishes between the Czechs and Germans near the city center which later

spread into other Moravian towns.

In November of 1905 the Moravian Land Diet (Moravský zemský sněm) accepted 4 legal proposals which represented a compromise agreement, or "national reconciliation", later known as the Moravian Pact. It was basically a division of the land based on the ethnic population into voting cadastres, division of educational institutions which prohibited students to attend schools where the language of instruction was unintelligible to them. The fundamental system of the curia was preserved, based on the voting curia into the division of national mandates which gave the Czech deputies a majority vote at the Diet. The emperor confirmed these reform measures on the 27th of November 1905.

1906

The Party of Young Czechs (Mladočeská strana) was taken over by new leaders, Karel Kramář (1860 - 1937) and Alois Rašín (1867 - 1923) while the Party of Old Czechs (Staročesi), despite their introduction of a new political program, failed to regain their former influence.

1907

Jan Janský, an accomplished Czech physician, succeeded in dividing human blood into 4 basic types, known today as type O, A, B and AB. Unfortunately his discovery was ultimately attributed to an Austrian physician, K. Landsteiner, who was for the same theorem (plus the detection of the RH factor) awarded the Nobel Prize in 1930.

The election into the Council of the Realm witnessed a huge voting participation (84 per cent of registered voters). Based on the newly introduced election law, the 516 available seats were contested by nearly 40 political parties and blocks. Out of the 108 Czech mandates the Agrarian Party captured 28 seats, The Young Czechs - The Old Czechs coalition 26, social Democrats 24, the Clerical Party 17, the aggregation of the National Socialists, Radical Progressivists and State Rightists 9, the Progressive Party 2 and

the remaining mandates were earned by independent deputies.

Victor Ponrepo (real name Dismas Šlambor) opened "The Theater of Living Photographs" in Prague, the first permanent cinema in the Czech lands. The largest permanent drama theater began its operation in Královské Vinohrady (a residential section of Prague built on the location of former royal vineyards).

At the first world championship in sports gymnastics the Czech team won the gold medal, an achievement repeated in 1911 and 1913. Their accomplishment was undoubtedly due to the training the men received in the Sokol organization which staged its 5th Slet in 1907.

1908

The Czech Hockey Association was formed, at first organized into field hockey and ice hockey divisions.

1909

The Party of Licensed Tradesmen (Strana Československého živnostnictva) was founded, after the Agrarian Party the second political organization of property owners.

Orel was another gymnastic organization established that year. Unlike Sokol or DTJ, Orel provided, in addition to calisthenics, a program of diverse religious activities under the auspices of the Roman Catholic Church.

The aviation pioneer Jan Kašpar (1883 - 1927) along with his associates constructed the first airplane in his private workshop and during the following year (1910) he accomplished the first historically documented 11 minute take off in suburban Prague. In 1911 he managed the first successful flight from Prague to Pardubice.

1911 - 1912

Albert Einstein (1879 - 1955), a scientist with worldwide reputation, an author of the theory of relativity and later the holder of the Nobel Prize, lectured at the German branch of Prague University.

A group of graphic and plastic artists formed an avant-garde guild which promoted the style of cubism and other experimental techniques. Its members were E.

Filla, V. Špála, V. Beneš, J. Čapek, O. Gutfreund, J. Gočár, P. Janák, J. Kotěra, F. Kysela and O. Kubín. Among many cubistic architectural landmarks unique to Prague and other Czech cities is the Dům u Černé Matky Boží (House of the Black Madonna) in Celetná street by J. Gočár.

House of the Black Madonna in Prague

1914

In June of 1914 Antonín František (a. k. a. Benjamin) Svojsík (1876 - 1938), professor of gymnastics and physical education at several educational institutions in Prague, active in the Sokol movement, member of the Czech vocal quartet and seasoned world traveler became fascinated by the Boy Scout movement first introduced in England by Baron Baden - Powell. Svojsík founded the Skaut - Junák youth organization which championed woodsmanship and other related skills along with explorations of wilderness as well as historical landmarks. Along with Sokol the Skaut organization fostered patriotism and healthy and productive lifestyles.

Tony Jandáček

Photo on back page:

The Municipal House of the capital city of Prague and the Powder Tower.

